

Dansk udgave

Retsforskrifter

61. årgang

9. juli 2018

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/956 af 28. juni 2018 om overvågning og indberetning af nye tunge køretøjers CO₂-emissioner og brændstofforbrug ⁽¹⁾ 1

DIREKTIVER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/957 af 28. juni 2018 om ændring af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser ⁽¹⁾ 16
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/958 af 28. juni 2018 om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv 25

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2018/956

af 28. juni 2018

om overvågning og indberetning af nye tunge køretøjers CO₂-emissioner og brændstofforbrug

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Et bindende mål for hele Unionens økonomi om at reducere egne drivhusgasemissioner med mindst 40 % senest i 2030 i forhold til 1990 blev godkendt i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde den 23.-24. oktober 2014 om den energi- og klimapolitiske ramme for 2030, og målet blev bekræftet på Det Europæiske Råds møde den 17.-18. marts 2016.
- (2) Det fremgår af Det Europæiske Råds konklusioner fra den 23.-24. oktober 2014, at målet skal nås kollektivt af Unionen på en så omkostningseffektiv måde som muligt med reduktioner for sektorer inden for systemet for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Unionen («EU ETS») og sektorer uden for ETS på henholdsvis 43 % og 30 % senest i 2030 i forhold til 2005-niveaet. Parisaftalen ⁽³⁾ fastsætter bl.a. et langsigtet mål i overensstemmelse med målsætningen om at holde stigningen i den globale gennemsnitstemperatur et godt stykke under 2 °C over det førindustrielle niveau og fortsætte bestræbelserne på at holde temperaturstigningen til 1,5 °C over det førindustrielle niveau. Det er nødvendigt, at alle medlemsstater bidrager i disse bestræbelser, og at alle økonomiske sektorer, herunder transportsektoren, bidrager til at nå de reduktioner af emissionerne, som er vedtaget af Det Europæiske Råd, og til at opfylde Parisaftalens langsigtede målsætninger.
- (3) Kommissionens europæiske strategi for lavemissionsmobilitet fra 2016 har som ambition, at drivhusgasemissionerne fra transport senest i midten af dette århundrede skal være mindst 60 % lavere end i 1990 og godt på vej mod nul.
- (4) For at nå denne målsætning er det hensigtsmæssigt at overveje en bred vifte af forskellige foranstaltninger. I tillæg til fastsættelse af CO₂-emissionsstandarder for tunge køretøjer, nemlig lastbiler og busser, kan disse foranstaltninger omfatte andre tiltag, der bidrager til at forbedre energieffektiviteten og nedbringe tunge køretøjers CO₂-emissioner såsom optimering af lastningen, bundtvis trafikafvikling, uddannelse af chauffører, anvendelse af alternative brændstoffer, ordninger til fornyelse af vognparken, dæk med lav rullemodstand, mindskelse af trafiktætheden og investeringer i vedligeholdelse af infrastrukturen.

⁽¹⁾ EUT C 81 af 2.3.2018, s. 95.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 12.6.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 21.6.2018.

⁽³⁾ Parisaftalen (EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4).

- (5) Drivhusgasemissioner fra tunge køretøjer tegner sig på nuværende tidspunkt for omkring en fjerdedel af vejtransportemissionerne i Unionen og forventes, hvis der ikke træffes yderligere foranstaltninger, at stige med 10 % mellem 2010 og 2030 og med 17 % mellem 2010 og 2050. Det er nødvendigt at træffe effektive foranstaltninger til at begrænse emissionerne fra tunge køretøjer med henblik på at bidrage til de nødvendige reduktioner af emissionerne i transportsektoren.
- (6) I sin meddelelse fra 2014 om en strategi for reduktion af tunge køretøjers brændstofforbrug og CO₂-emissioner anerkendte Kommissionen, at en forudsætning for at træffe sådanne foranstaltninger er en reguleret procedure for beregning af CO₂-emissioner og brændstofforbrug.
- (7) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 595/2009 ⁽¹⁾ udgør rammen for indførelse af en sådan reguleret procedure. Målingerne foretaget i overensstemmelse med denne procedure vil sikre solide og sammenlignelige data om CO₂-emissioner og brændstofforbrug for de enkelte tunge køretøjer i forhold til en betydelig del af Unionens vognpark af tunge køretøjer. Køberen af et specifikt tungt køretøj og den medlemsstat, hvori køretøjet er indregistreret, vil have adgang til oplysningerne, hvilket delvist vil dække behovet for viden.
- (8) Transportvirksomheder er for en stor dels vedkommende små og mellemstore virksomheder. Desuden har de endnu ikke adgang til standardiserede oplysninger, som gør det muligt at vurdere brændstofbesparende teknologier eller sammenligne tunge køretøjer med henblik på at træffe købsbeslutninger på et informeret grundlag og derved nedbringe deres brændstoffomkostninger, som udgør over en fjerdedel af deres driftsomkostninger.
- (9) Oplysninger om et tungt køretøjs præstationer med hensyn til CO₂-emissioner og brændstofforbrug bør gøres offentligt tilgængelige, så alle transportvirksomheder kan træffe købsbeslutninger på et informeret grundlag, og for at sikre en høj grad af gennemsigtighed. Alle fabrikanten af tunge køretøjer vil kunne sammenligne deres køretøjers præstationer med andre mærker. Det vil give øget incitament til innovation og tilskynde til udvikling af mere energieffektive tunge køretøjer og dermed øge konkurrenceevnen. Oplysningerne vil også give de politiske beslutningstagere på EU- og medlemsstatsniveau et fornuftigt grundlag for at udvikle politikker til fremme af anvendelsen af mere energieffektive tunge køretøjer.
- (10) For at opnå fyldestgørende viden om sammensætningen af Unionens vognpark af tunge køretøjer, dens udvikling over tid og dens potentielle indvirkning på CO₂-emissionerne bør medlemsstaternes kompetente myndigheder overvåge data om indregistrering af alle nye tunge køretøjer og alle nye påhængskøretøjer, herunder data om fremdriftssystemer og de relevante karrosserier, og indberette dataene til Kommissionen.
- (11) Fabrikanten af tunge køretøjer bør derfor overvåge værdier for CO₂-emissioner og brændstofforbrug beregnet for hvert enkelt nyt tungt køretøj i henhold til Kommissionens forordning (EU) 2017/2400 ⁽²⁾ og indberette dataene til Kommissionen.
- (12) Tilgængeligheden af data om CO₂-emissioner og brændstofforbrug for de forskellige klasser af tunge køretøjer afhænger af, hvornår klasserne vil være omfattet af forordning (EU) 2017/2400. For at skabe klarhed og retssikkerhed om fabrikanternes overvågnings- og indberetningsforpligtelser bør nærværende forordning fastsætte startårene for overvågning og indberetning for hver klasse af tunge køretøjer, der falder ind under dens anvendelsesområde. I henhold til forordning (EU) 2017/2400 vil data være tilgængelige for visse nye tunge køretøjer, der er indregistreret i 2019. Der bør fra nævnte år stilles krav om, at fabrikanten overvåger og indberetter tekniske data om de pågældende køretøjer. For andre klasser og grupper af tunge køretøjer vil data først foreligge fra en senere dato. Der bør fastsættes en rimelig frist for at fastlægge startårene for overvågning og indberetning af data for disse klasser og grupper af køretøjer. I betragtning af den tekniske kompleksitet ved at udvikle procedurer til at beregne CO₂-emissioner fra og brændstofforbrug for de resterende klasser og grupper af tunge køretøjer bør tidsrammen fastsættes til syv år fra datoen for nærværende forordnings ikrafttræden.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 595/2009 af 18. juni 2009 om typegodkendelse af motorkøretøjer og motorer med hensyn til emissioner fra tunge erhvervs-køretøjer (Euro VI) og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer og om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og direktiv 2007/46/EF og om ophævelse af direktiv 80/1269/EØF, 2005/55/EF og 2005/78/EF (EUT L 188 af 18.7.2009, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) 2017/2400 af 12. december 2017 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 595/2009 for så vidt angår bestemmelse af CO₂-emissioner og brændstofforbrug for tunge køretøjer og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF og Kommissionens forordning (EU) nr. 582/2011 (EØS-relevant tekst) (EUT L 349 af 29.12.2017, s. 1).

- (13) Det er i offentlighedens interesse, at tekniske data, som er afgørende for at beregne et tungt køretøjs præstationer med hensyn til CO₂-emissioner og brændstofforbrug, formidles aktivt til offentligheden med henblik på at øge gennemsigtigheden af tunge køretøjers specifikationer og de relaterede præstationer og fremme konkurrencen mellem fabrikanter. Data, der er følsomme i forhold til beskyttelse af personoplysninger og fair konkurrence, bør ikke offentliggøres. Visse data vedrørende tunge køretøjers aerodynamiske præstationer bør gøres offentligt tilgængelige i et intervalformat for at tage højde for hensyn til fair konkurrence. De indberettede data bør offentliggøres i et lettilgængeligt format, og adgang hertil bør være gratis. Denne forordning berører ikke de yderligere rettigheder til offentlig adgang til miljøoplysninger, bl.a. i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 ⁽¹⁾.
- (14) Det er vigtigt, at overvågnings- og indberetningssystemet er brugervenligt for alle transportvirksomheder uanset deres størrelse og ressourcer. Det er ligeledes vigtigt, at Kommissionen aktivt fremmer et sådant system for at sikre, at det har en relevant indvirkning på sektoren, og for at øge bevidstheden om tilgængeligheden af de indberettede data.
- (15) Kommissionens analyse af de data, der overføres af medlemsstaterne og fabrikterne for det foregående kalenderår, bør præsenteres for offentligheden på en måde, der tydeligt viser præstationerne for Unionens samt de enkelte medlemsstaters og fabrikanters vognpark af tunge køretøjer. Det bør muliggøre sammenlignelighed inden for og mellem vognparkerne med hensyn til det gennemsnitlige brændstofforbrug og CO₂-emissioner for hver gruppe af tunge køretøjer efter anvendelsesprofil.
- (16) Det er vigtigt, at de værdier for CO₂-emissioner og brændstofforbrug, der er fastsat i henhold til forordning (EU) 2017/2400, korrekt afspejler de tunge køretøjers præstationer. Nævnte forordning fastsætter derfor bestemmelser om kontrol og sikring af overensstemmelsen af simuleringsværktøjets anvendelse samt af de relevante komponenters, separate tekniske enheders og systemers CO₂-emissions- og brændstofforbrugsrelaterede egenskaber. Kontrolproceduren bør omfatte prøvninger på vej. Den nye ramme for typegodkendelse fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 ⁽²⁾ tilvejebringer midlerne til at sikre, at der i tilfælde af afvigelser træffes korrigerende foranstaltninger fra fabrikantens side, og at Kommissionen i tilfælde af manglende overholdelse har mulighed for at pålægge administrative bøder. Denne nye ramme anerkender også vigtigheden af, at tredjeparter får tilladelse til at udføre uafhængige prøvninger af køretøjer og adgang til de nødvendige data. Kommissionen bør overvåge resultaterne af sådanne kontrolprøvninger og lade en analyse af disse resultater indgå i sin årlige rapport.
- (17) Det er vigtigt at sikre, at de data, der overvåges og indberettes, er solide og pålidelige. Kommissionen bør derfor have midlerne til at kontrollere og om nødvendigt rette de endelige data. Overvågningskravene bør derfor også indeholde parametre, der gør det muligt på passende vis at spore og kontrollere dataene.
- (18) Kommissionen bør have mulighed for at pålægge en administrativ bøde, såfremt den finder, at de af fabrikanten indberettede data afviger fra de data, der er registreret inden for rammerne af forordning (EF) nr. 595/2009 og navnlig i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EU) nr. 582/2011 ⁽³⁾ og forordning (EU) 2017/2400, eller hvis fabrikanten ikke leverer de krævede data inden for den relevante frist. Bøderne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (19) Baseret på erfaringerne fra overvågningen og indberetningen af data om CO₂-emissioner i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 ⁽⁴⁾ for nye personbilers vedkommende og i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 510/2011 ⁽⁵⁾ for nye lette erhvervskøretøjers vedkommende

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6. september 2006 om anvendelse af Århus-konventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264 af 25.9.2006, s. 13).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 af 30. maj 2018 om godkendelse og markedsovervågning af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og (EF) nr. 595/2009 og om ophævelse af direktiv 2007/46/EF (EUT L 151 af 14.6.2018, s. 1) ...).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 582/2011 af 25. maj 2011 om gennemførelse og ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 595/2009 med hensyn til emissioner fra tunge erhvervskøretøjer (Euro VI) og om ændring af bilag I og III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF (EUT L 167 af 25.6.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 af 23. april 2009 om fastsættelse af præstationsnormer for nye personbilers emissioner inden for Fællesskabets integrerede tilgang til at nedbringe CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 510/2011 af 11. maj 2011 om fastsættelse af præstationsnormer for nye lette erhvervskøretøjers emissioner inden for Unionens integrerede tilgang til nedbringelse af CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer (EUT L 145 af 31.5.2011, s. 1).

bør Det Europæiske Miljøagentur overdrages ansvaret for udvekslingen af sådanne data med medlemsstaternes kompetente myndigheder og fabrikanter samt for forvaltningen af den endelige database på Kommissionens vegne. Det er også hensigtsmæssigt, at overvågnings- og indberetningsprocedurerne for tunge køretøjer så vidt muligt bringes i overensstemmelse med de procedurer, der allerede gælder for lette erhvervskøretøjer.

- (20) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordnings bestemmelser om kontrol og rettelse af de overvågede data bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (21) For at sikre, at datakravene og overvågnings- og indberetningsproceduren forbliver relevant over tid i forhold til vurdering af de tunge køretøjers bidrag til CO₂-emissioner, for at sikre, at der er adgang til data om nye og avancerede teknologier til nedbringelse af CO₂ og om resultaterne af kontrolprøvninger på vej og for at sikre, at værdiintervallerne for luftmodstandsværdier fortsat er relevante i oplysnings- og sammenlignelighedsøjemed, samt for at supplere bestemmelserne om administrative bøder, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår komplettering af startårene for overvågning og indberetning af de omfattede klasser af tunge køretøjer, ændring af datakravene og overvågnings- og indberetningsproceduren fastsat i bilagene til denne forordning, angivelse af hvilke data der skal indberettes af medlemsstaterne til overvågning af resultaterne af kontrolprøvninger på vej, ændring af værdiintervallerne for luftmodstandsværdier og fastlæggelse af kriterier, beregning og metode til opkrævning af administrative bøder, der pålægges fabrikanter. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽²⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.
- (22) Målet for denne forordning, nemlig overvågning og indberetning af nye tunge køretøjers CO₂-emissioner og brændstofforbrug i Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkninger, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Denne forordning fastsætter kravene til overvågning og indberetning af CO₂-emissioner fra og brændstofforbrug for nye tunge køretøjer, der registreres i Unionen.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på medlemsstaternes og fabrikantes af tunge køretøjers overvågning og indberetning af data om nye tunge køretøjer.

Den finder anvendelse på følgende klasser af køretøjer:

- a) køretøjer i klasse M₁, M₂, N₁ og N₂ med en referencemasse på over 2 610 kg, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 ⁽³⁾, samt alle køretøjer i klasse M₃ og N₃
- b) køretøjer i klasse O₃ og O₄.

Med henblik på nærværende forordning benævnes sådanne køretøjer tunge køretøjer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer (EUT L 171 af 29.6.2007, s. 1).

*Artikel 3***Definitioner**

Med henblik på denne forordning finder definitionerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF⁽¹⁾ og forordning (EF) nr. 595/2009 anvendelse.

*Artikel 4***Medlemsstaternes overvågning og indberetning**

1. Fra den 1. januar 2019 og for hvert efterfølgende kalenderår overvåger medlemsstaterne de data, der er angivet i bilag I, del A, vedrørende nye tunge køretøjer, der registreres for første gang i Unionen.

Fra 2020 indberetter medlemsstaternes kompetente myndigheder senest den 28. februar hvert år disse data til Kommissionen i overensstemmelse med den indberetningsprocedure, der er fastsat i bilag II.

Data vedrørende nye tunge køretøjer, der tidligere har været registreret uden for Unionen, overvåges og indberettes ikke, medmindre den pågældende registrering blev foretaget mindre end tre måneder inden registreringen i Unionen.

2. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for overvågningen og indberetningen af data i overensstemmelse med denne forordning, er de myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget i overensstemmelse med artikel 8, stk. 7, i forordning (EF) nr. 443/2009.

*Artikel 5***Fabrikanters overvågning og indberetning**

1. Fra de startår, der er fastsat i bilag I, del B, punkt 1, overvåger fabrikanter af tunge køretøjer på kalenderårsbasis de data, der er angivet i bilag I, del B, punkt 2, for hvert nyt tungt køretøj.

Senest den 28. februar hvert år fra de startår, der er fastsat i bilag I, del B, punkt 1, indberetter fabrikanter af tunge køretøjer disse data for hvert nyt tungt køretøj med en simuleringsdato, der henhører under det foregående kalenderår, til Kommissionen i overensstemmelse med den indberetningsprocedure, der er fastsat i bilag II.

Simuleringsdatoen skal være den dato, der indberettes i overensstemmelse med datapost 71 i bilag I, del B, punkt 2.

2. Hver fabrikant udpeger et kontaktpunkt for indberetning af data i overensstemmelse med denne forordning.

*Artikel 6***Centralt register for data om tunge køretøjer**

1. Kommissionen fører et centralt register over data om tunge køretøjer (»registret«) indberettet i overensstemmelse med artikel 4 og 5.

Registret skal være offentligt tilgængeligt med undtagelse af datapost a) som angivet i bilag I, del A, og datapost 1, 24, 25, 32, 33, 39 og 40 som angivet i bilag I, del B, punkt 2. Med hensyn til datapost 23 som angivet i bilag I, del B, punkt 2, gøres værdien offentligt tilgængelig i et intervallformat som fastsat i bilag I, del C.

2. Det Europæiske Miljøagentur fører registret på vegne af Kommissionen.

*Artikel 7***Overvågning af resultaterne af kontrolprøvninger på vej**

1. Kommissionen overvåger, hvis sådanne foreligger, resultaterne af prøvninger på vej udført inden for rammerne af forordning (EF) nr. 595/2009 med henblik på at kontrollere nye tunge køretøjers CO₂-emissioner og brændstofforbrug.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 13 for at supplere denne forordning ved at angive, hvilke data der skal indberettes af medlemsstaternes kompetente myndigheder med henblik på nærværende artikels stk. 1.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motor-køretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (rammedirektiv) (EUT L 263 af 9.10.2007, s. 1).

*Artikel 8***Datakvalitet**

1. De kompetente myndigheder og fabrikanterne er ansvarlige for nøjagtigheden og kvaliteten af de data, som de indberetter i henhold til artikel 4 og 5. De underretter straks Kommissionen om eventuelle fejl, som er konstateret i de indberettede data.
2. Kommissionen foretager sin egen kontrol af kvaliteten af de data, der indberettes i henhold til artikel 4 og 5.
3. Såfremt Kommissionen underrettes om fejl i dataene eller i forbindelse med sin egen kontrol opdager uoverensstemmelser i datasættet, træffer den i givet fald de nødvendige foranstaltninger til at rette de data, der er offentliggjort i registret omhandlet i artikel 6.
4. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastsætte de foranstaltninger til kontrol og rettelse af data, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2 og 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 12.

*Artikel 9***Administrative bøder**

1. Kommissionen kan pålægge en administrativ bøde i hvert af følgende tilfælde:
 - a) når den finder, at de data, der indberettes af fabrikanten i henhold til nærværende forordnings artikel 5, afviger fra de data, der hidrører fra fabrikantens registreringer eller typegodkendelsesattesten for motoren udstedt inden for rammerne af forordning (EF) nr. 595/2009, og at afvigelsen er forsætlig eller skyldes grov uagtsomhed
 - b) hvis dataene ikke er indgivet inden for den relevante frist efter artikel 5, stk. 1, og forsinkelsen ikke er behørigt begrundet.

Med henblik på at kontrollere de data, der er omhandlet i litra a), rådfører Kommissionen sig med de relevante godkendelsesmyndigheder.

De administrative bøder skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen, have afskrækkende virkning og må ikke overstige 30 000 EUR pr. tungt køretøj, der er omfattet af afvigende eller forsinkede data som omhandlet i litra a) og b).

2. Kommissionen vedtager på grundlag af principperne fastsat i nærværende artikels stk. 3 delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 13 for at supplere denne forordning ved at fastlægge proceduren for og metoderne til beregning og opkrævning af de administrative bøder, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.
3. De delegerede retsakter, der er omhandlet i stk. 2, skal overholde følgende principper:
 - a) proceduren fastsat af Kommissionen skal respektere retten til god forvaltning og navnlig retten til at blive hørt og retten til aktindsigt under iagttagelse af legitime fortroligheds- og forretningshemmelighedshensyn
 - b) ved beregning af passende administrative bøder følger Kommissionen principperne om effektivitet, proportionalitet og afskrækkende virkning, hvor dette er relevant under hensyntagen til afvigelsens eller forsinkelsens grovhed og virkninger, antallet af tunge køretøjer, der er omfattet af de afvigende eller forsinkede data, om fabrikanten har været i god tro, fabrikantens grad af omhu og samarbejdsvilje, gentagelser, hyppigheden eller varigheden af afvigelsen eller forsinkelsen samt tidligere sanktioner pålagt den samme fabrikant
 - c) administrative bøder opkræves uden unødigt forsinkelse ved at fastsætte betalingsfrister, herunder eventuelt muligheden for at opdele betalingerne i flere afdrag og faser.
4. De administrative bøder indgår som indtægter i Unionens almindelige budget.

*Artikel 10***Rapportering**

1. Senest den 31. oktober hvert år offentliggør Kommissionen en årlig rapport med sin analyse af de data, som medlemsstaterne og fabrikanterne har indberettet for det foregående kalenderår.

2. Analysen skal som minimum omfatte præstationerne for Unionens samt de enkelte medlemsstaters og fabrikanter vognpark af tunge køretøjer for så vidt angår de gennemsnitlige værdier for brændstofforbrug og CO₂-emissioner for hver enkelt gruppe af tunge køretøjer efter anvendelsesprofil, last og brændstofkombination. Den tager også højde for eventuelle tilgængelige data om anvendelsen af nye og avancerede teknologier til nedbringelse af CO₂ såvel som for alternative drivlinjer. Den skal, hvis sådanne foreligger, desuden indeholde en analyse af resultaterne af kontrolprøvninger på vej som overvåget i overensstemmelse med artikel 7.
3. Kommissionen udarbejder analysen med bistand fra Det Europæiske Miljøagentur.

Artikel 11

Ændring af bilagene

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 13 med henblik på ændring af bilagene for at:
 - a) opdatere eller tilpasse de i bilag I, del A og B angivne datakrav, når det anses for nødvendigt for at foretage en grundig analyse i overensstemmelse med artikel 10
 - b) udfylde startårene i bilag I, del B, punkt 1
 - c) opdatere eller tilpasse de intervaller, der er fastsat i bilag I, del C, for at tage højde for ændringer i nye tunge køretøjers konstruktion og sikre, at intervallerne fortsat er relevante med henblik på oplysning og sammenlignelighed
 - d) tilpasse overvågnings- og indberetningsproceduren i bilag II for at tage højde for erfaringer med anvendelsen af denne forordning.
2. De delegerede retsakter omhandlet i stk. 1, litra b), vedtages senest den 30. juli 2025.

Artikel 12

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg for klimaændringer, der er nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013⁽¹⁾. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 13

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, stk. 2, artikel 9, stk. 2, og artikel 11, stk. 1, tillægges Kommissionen for en periode på syv år fra den 29. juli 2018. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af syvårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 7, stk. 2, artikel 9, stk. 2, og artikel 11, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 af 21. maj 2013 om en mekanisme til overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner og rapportering af andre oplysninger vedrørende klimaændringer på nationalt plan og EU-plan og om ophævelse af beslutning nr. 280/2004/EF (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 13).

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 2, artikel 9, stk. 2, og artikel 11, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 14

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juni 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

L. PAVLOVA

Formand

BILAG I

Bestemmelser om data, som skal overvåges og indberettes

DEL A: DATA, SOM MEDLEMSSTATERNE SKAL OVERVÅGE OG INDBERETTE

- a) registreringsnummer for alle nye tunge køretøjer som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra a) og b), som er indregistreret på medlemsstatens område
- b) fabrikantens navn
- c) fabrikat (fabrikantens handelsbetegnelse)
- d) karrosseriets kode som angivet i typeattestens nr. 38, hvis en sådan foreligger
- e) med hensyn til tunge køretøjer som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra a), oplysningerne om motoren i typeattestens nr. 23, 23.1 og 26.

DEL B: DATA, SOM FABRIKANTERNE AF TUNGE KØRETØJER SKAL OVERVÅGE OG INDBERETTE

1. Startår for overvågning og indberetning af data for de klasser af tunge køretøjer, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, litra a) og b):

Klasse af tungt køretøj	Køretøjsgruppe i køretøjsklassen (som omhandlet i bilag I til Kommissionens forordning (EU) 2017/2400)	Startår Overvågning	Startår Indberetning
N ₁	—	—	—
N ₂	1 og 2	2020	2021
N ₃	3	2020	2021
	4, 5, 9 og 10	2019	2020
	11, 12 og 16	2020	2021
M ₁	—	—	—
M ₂	—	—	—
M ₃	—	—	—
O ₃	—	—	—
O ₄	—	—	—

2. Data, som skal overvåges og indberettes:

Nr.	Overvågningsparametre	Kilde Bilag IV, del I, til Kommissionens forordning (EU) 2017/2400, medmindre andet er angivet	Beskrivelse
1	Køretøjets identifikationsnummer (VIN)	1.1.3	Identifikation af køretøj og komponent
2	Motorens certificeringsnummer	1.2.2	
3	CdxA (¹)-certificeringsnummer (hvis relevant)	1.8.3	
4	Transmissionens certificeringsnummer	1.3.2	
5	Akslens certificeringsnummer	1.6.2	
6	Dækkets certificeringsnummer, aksel 1	1.9.2	
7	Dækkets certificeringsnummer, aksel 2	1.9.6	
8	Dækkets certificeringsnummer, aksel 3	1.9.10	
9	Dækkets certificeringsnummer, aksel 4	1.9.14	

Nr.	Overvågningsparametre	Kilde Bilag IV, del I, til Kommissionens forordning (EU) 2017/2400, medmindre andet er angivet	Beskrivelse
10	Køretøjsklasse (N ₁ , N ₂ , N ₃ , M ₁ , M ₂ , M ₃)	1.1.4	Køretøjets klassificering
11	Akselkonfiguration	1.1.5	
12	Maksimal totalmasse (t)	1.1.6	
13	Køretøjsgruppe	1.1.7	
14	Fabrikantens navn og adresse	1.1.1	Specifikationer for køretøj og chassis
15	Fabrikat (fabrikantens handelsbetegnelse)	1.1.7 Bilag IV, del II, til Kommissionens forordning (EU) 2017/2400	Specifikationer for hovedmotor
16	Korrigeret masse i køreklar stand (kg)	1.1.8	
17	Motorens nominelle effekt (kW)	1.2.3	
18	Motorens tomgangshastighed (1/min)	1.2.4	
19	Nominal motorhastighed (1/min)	1.2.5	
20	Motorens slagvolumen (l)	1.2.6	
21	Motorens referencebrændstoftype (diesel/LPG/CNG ...)	1.2.7	Aerodynamik
22	Mulighed valgt ved certificering til generering af CdxA (standardværdier/måling)	1.8.2	
23	CdxA-værdi (luftmodstandsværdi)	1.8.4	
24	Transmissionsfabrikantens navn og adresse	—	Primære transmissionsspecifikationer
25	Mærke (transmissionsfabrikantens handelsbetegnelse)	—	
26	Certificeringsordning anvendt til generering af tabskort for simuleringværktøj (løsningsmodel 1/løsningsmodel 2/løsningsmodel 3/standardværdier)	1.3.3	
27	Transmissionstype (SMT ⁽²⁾ AMT ⁽³⁾ , APT ⁽⁴⁾ -S ⁽⁵⁾ APT-P ⁽⁶⁾)	1.3.4	
28	Antal gear	1.3.5	
29	Endeligt gearudvekslingsforhold for gear	1.3.6	
30	Retardertype	1.3.7	
31	Kraftudtag (ja/nej)	1.3.8	
32	Akselbrikantens navn og adresse	—	Primære akselspecifikationer
33	Fabrikat (akselbrikantens handelsbetegnelse)	—	
34	Certificeringsordning anvendt til generering af et tabskort for simuleringværktøj (standardværdier/måling)	1.7.3	
35	Akseltype (f.eks. almindelig trækkende enkeltaksel)	1.7.4	
36	Akseludvekslingsforhold	1.7.5	

Nr.	Overvågningsparametre	Kilde Bilag IV, del I, til Kommissionens forordning (EU) 2017/2400, medmindre andet er angivet	Beskrivelse
37	Certificeringsordning anvendt til generering af et tabskort for simuleringsværktøj (standardværdier/måling)	1.6.3	Specifikationer for vinkeldrev
38	Vinkeldrevets udvekslingsforhold	1.6.4	
39	Dækfabrikantens navn og adresse	—	Primære dækspecifikationer
40	Fabrikat (dækfabrikantens handelsbetegnelse)	—	
41	Dækdimension, aksel 1	1.9.1	
42	Specifik rullemodstandskoefficient (RRC) for alle dæk på aksel 1	1.9.3	
43	Dækdimension aksel 2	1.9.4	
44	Dobbeltakslet (ja/nej) aksel 2	1.9.5	
45	Specifik RRC for alle dæk på aksel 2	1.9.7	
46	Dækdimension aksel 3	1.9.8	
47	Dobbeltakslet (ja/nej) aksel 3	1.9.9	
48	Specifik RRC for alle dæk på aksel 3	1.9.11	
49	Dækdimension aksel 4	1.9.12	
50	Dobbeltakslet (ja/nej) aksel 4	1.9.13	
51	Specifik RRC for alle dæk på aksel 4	1.9.15	
52	Motorventilatorteknologi	1.10.1	Primære specifikationer for hjælpeudstyr
53	Ratpumpeteknologi	1.10.2	
54	Elsystemteknologi	1.10.3	
55	Pneumatiksystemteknologi	1.10.4	
56	Anvendelsesprofil (langtur, langtur (EMS (?)), regional transport, regional transport (EMS), bytransport, kommunal transport, bygge- og anlægssektoren)	2.1.1	Simuleringsparametre (for hver enkelt anvendelsesprofil/last/brændstofkombination)
57	Last (som defineret i simuleringsværktøjet) (kg)	2.1.2	
58	Brændstof (diesel/benzin/LPG/CNG/...)	2.1.3	
59	Køretøjets samlede masse ved simulering (kg)	2.1.4	
60	Gennemsnitshastighed (km/h)	2.2.1	Køretøjets kørselspræstationer (for hver enkelt anvendelsesprofil/ last/ brændstofkombination)
61	Minimal øjeblikkelig hastighed (km/h)	2.2.2	
62	Maksimal øjeblikkelig hastighed (km/h)	2.2.3	
63	Maksimal deceleration (m/s^2)	2.2.4	
64	Maksimal acceleration (m/s^2)	2.2.5	
65	Procent fuld belastning på tidspunktet for kørsel	2.2.6	

Nr.	Overvågningsparametre	Kilde Bilag IV, del I, til Kommissionens forordning (EU) 2017/2400, medmindre andet er angivet	Beskrivelse
66	Samlet antal gearskift	2.2.7	
67	Samlet kørt distance (km)	2.2.8	
68	CO ₂ -emissioner (udtrykt i g/km, g/t-km, g/p-km, g/m ³ -km)	2.3.13-2.3.16	CO ₂ -emissioner og brændstofforbrug (for hver enkelt anvendelsesprofil/last/brændstofkombination)
69	Brændstofforbrug (udtrykt i g/km, g/t-km, g/p-km, g/m ³ -km, l/100km, l/t-km, l/p-km, l/m ³ -km, MJ/km, MJ/t-km, MJ/p-km, MJ/m ³ -km)	2.3.1-2.3.12	
70	Simuleringsværktøjets version (X.X.X.)	3.1.1	Software og brugeroplysninger
71	Dato og tidspunkt for simuleringen	3.1.2	
72	Antallet af tilladelser til at anvende simuleringsværktøjet	—	
73	Kryptografisk hash af simuleringsværktøjets resultat	3.1.4	
74	Avancerede CO ₂ -reducerende teknologier	—	Køretøjets CO ₂ -reducerende teknologier
75	CO ₂ -masseemissioner fra motoren gennem WHTC ⁽⁸⁾ (g/kWh)	Punkt 1.4.2 i addendummet til tillæg 5 eller punkt 1.4.2 i addendummet til tillæg 7 til bilag I til Kommissionens forordning (EU) nr. 582/2011, alt efter hvad der er relevant	Motors CO ₂ -emission og specifikke brændstofforbrug
76	Motorens brændstofforbrug gennem WHTC (g/kWh)	Punkt 1.4.2 i addendummet til tillæg 5 eller punkt 1.4.2 i addendummet til tillæg 7 til bilag I til Kommissionens forordning (EU) nr. 582/2011, alt efter hvad der er relevant	
77	CO ₂ -masseemissioner fra motoren gennem WHSC ⁽⁹⁾ (g/kWh)	Punkt 1.4.1 i addendummet til tillæg 5 eller punkt 1.4.1 i addendummet til tillæg 7 til bilag I til Kommissionens forordning (EU) nr. 582/2011, alt efter hvad der er relevant	
78	Motorens brændstofforbrug gennem WHSC (g/kWh)	Punkt 1.4.1 i addendummet til tillæg 5 eller punkt 1.4.1 i addendummet til tillæg 7 til bilag I til Kommissionens forordning (EU) nr. 582/2011, alt efter hvad der er relevant	

⁽¹⁾ Luftmodstandsværdi.

⁽²⁾ Synkroniseret manuel transmission.

⁽³⁾ Automatiseret manuel transmission eller automatisk mekanisk aktiveret transmission.

⁽⁴⁾ Automatisk belastningsskiftetransmission.

⁽⁵⁾ »S-opstilling« henviser til en serie opstilling af en momentomformer og transmissionens tilsluttede mekaniske dele.

⁽⁶⁾ »P-opstilling« henviser til en parallel opstilling af en momentomformer og transmissionens tilsluttede mekaniske dele (f.eks. effekttopdelingsopstilling).

⁽⁷⁾ Det europæiske modulsystem (EMS) i overensstemmelse med Rådets direktiv 96/53/EF af 25. juli 1996 om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i international trafik for visse vej køretøjer i brug i Fællesskabet (EFT L 235 af 17.9.1996, s. 59).

⁽⁸⁾ Den verdensomspændende transiente harmoniserede kørecyklus (World Harmonized Transient Driving Cycle).

⁽⁹⁾ Den verdensomspændende harmoniserede stationære cyklus (Worldwide Harmonised Steady state Cycle).

DEL C: INTERVALLER FOR LUFTMODSTANDSVÆRDIER (CDXA) MED HENBLIK PÅ OFFENTLIGGØRELSE I OVERENSSTEMMELSE MED ARTIKEL 6

Med henblik på at gøre den i datapost 23 angivne CdxA-værdi offentligt tilgængelig i overensstemmelse med artikel 6 anvender Kommissionen de intervaller, der er defineret i følgende tabel med det tilsvarende interval for hver CdxA-værdi:

Interval	CdxA-værdi [m ²]	
	Min. CdxA (CdxA ≥ min CdxA)	Maks. CdxA (CdxA < MaxCdxA)
A1	0,00	3,00
A2	3,00	3,15
A3	3,15	3,31
A4	3,31	3,48
A5	3,48	3,65
A6	3,65	3,83
A7	3,83	4,02
A8	4,02	4,22
A9	4,22	4,43
A10	4,43	4,65
A11	4,65	4,88
A12	4,88	5,12
A13	5,12	5,38
A14	5,38	5,65
A15	5,65	5,93
A16	5,93	6,23
A17	6,23	6,54
A18	6,54	6,87
A19	6,87	7,21
A20	7,21	7,57
A21	7,57	7,95
A22	7,95	8,35
A23	8,35	8,77
A24	8,77	9,21

BILAG II

Indberetning og forvaltning af data

1. MEDLEMSSTATERNES INDBERETNING

- 1.1. Dataene, der er angivet i bilag I, del A, overføres i overensstemmelse med artikel 4 af den kompetente myndigheds kontaktpunkt via elektronisk dataoverførsel til det centrale dataregister, der føres af Det Europæiske Miljøagentur (»agenturet«).

Kontaktpunktet underretter Kommissionen og agenturet efter overførslen af dataene pr. e-mail til følgende adresser:

EC-CO2-HDV-IMPLEMENTATION@ec.europa.eu

og

HDV-monitoring@eea.europa.eu

2. FABRIKANTERS INDBERETNING

- 2.1. Fabrikanter indsender straks og senest den 31. december 2018 følgende oplysninger til Kommissionen:

- a) fabrikantens navn, som det fremgår af typeattesten eller en individuel godkendelsesattest
- b) fabrikantkoden (WMI-kode — World Manufacturer Identifier) som defineret i Kommissionens forordning (EU) nr. 19/2011⁽¹⁾, som skal bruges i identifikationsnummeret for nye tunge køretøjer, der bringes i omsætning
- c) Det kontaktpunkt, der er ansvarligt for at uploade data til agenturets BDR-database (Business Data Depository).

De underretter straks Kommissionen om eventuelle ændringer af disse oplysninger.

Meddelelserne sendes til adresserne i punkt 1.1.

- 2.2. Nye fabrikanter på markedet meddeler straks Kommissionen de i punkt 2.1 omhandlede oplysninger.

- 2.3. De i bilag I, del B, nr. 2, angivne data overføres i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, af fabrikantens kontaktpunkt via elektronisk dataoverførsel til den BDR-database, der føres af agenturet.

Kontaktpunktet underretter Kommissionen og agenturet efter overførslen af dataene pr. e-mail til de funktionelle mailadresser, der er omhandlet i punkt 1.1.

3. DATABASEHANDLING

- 3.1. Agenturet behandler de data, der overføres i overensstemmelse med punkt 1.1 og 2.3, og registrerer de behandlede data i registret.
- 3.2. Data om tunge køretøjer, der er indregistreret i det foregående kalenderår og registreret i registret, offentliggøres senest den 31. oktober hvert år fra 2020, bortset fra de dataposter, der er angivet i artikel 6, stk. 1.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 19/2011 af 11. januar 2011 om krav til typegodkendelse af fabrikantens lovpligtige fabrikationsplade og af identifikationsnummer (VIN-nummer) til motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil og om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 661/2009 om krav til typegodkendelse for den generelle sikkerhed af motorkøretøjer, påhængskøretøjer dertil samt systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (EUT L 8 af 12.1.2011, s. 1).

- 3.3. Såfremt en kompetent myndighed eller en fabrikant identificerer fejl i de indberettede data, underretter de straks Kommissionen og agenturet herom ved at indsende en fejlmeddelelsesrapport til det centrale dataregister eller BDR-databasen og pr. e-mail til en af de i punkt 1.1 omhandlede adresser.
 - 3.4. Kommissionen kontrollerer med bistand fra agenturet de indberettede fejl og retter, hvis det er relevant, dataene i registret.
 - 3.5. Kommissionen stiller med bistand fra agenturet elektroniske formater til rådighed til dataoverførslerne omhandlet i punkt 1.1 og 2.3 i god tid inden fristerne for overførsel.
-

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/957

af 28. juni 2018

om ændring af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1, og artikel 62,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fri bevægelighed for arbejdstagere, etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser er grundlæggende principper for det indre marked, som er stadfæstede i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Gennemførelsen og håndhævelsen af disse principper er videreudviklet af Unionen og har til formål at sikre ensartede vilkår for virksomheder og overholdelse af arbejdstagernes rettigheder.
- (2) Fri udveksling af tjenesteydelser omfatter virksomheders ret til at levere tjenesteydelser på en anden medlemsstats område og at udstationere deres egne arbejdstagere midlertidigt på denne medlemsstats område med henblik herpå. I overensstemmelse med artikel 56 i TEUF er der forbud mod restriktioner, der hindrer fri udveksling af tjenesteydelser inden for Unionen, for så vidt angår statsborgere i medlemsstaterne, der er bosat i en anden medlemsstat end modtageren af den pågældende tjenesteydelse.
- (3) I henhold til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union skal Unionen fremme social retfærdighed og beskyttelse. I henhold til artikel 9 i TEUF skal Unionen ved fastlæggelsen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter tage hensyn til de krav, der er knyttet til fremme af et højt beskæftigelsesniveau, sikring af passende social beskyttelse, bekæmpelse af social udstødelse samt et højt niveau for uddannelse, erhvervsuddannelse og beskyttelse af menneskers sundhed.
- (4) Mere end 20 år efter vedtagelsen af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF ⁽⁴⁾ er det blevet nødvendigt at vurdere, om det stadig har den rette balance mellem på den ene side behovet for at fremme fri udveksling af tjenesteydelser og sikre ensartede vilkår og på den anden side behovet for at beskytte udstationerede arbejdstagere rettigheder. For at sikre at reglerne anvendes ensartet, og for at skabe en reel social konvergens bør der sideløbende med revisionen af direktiv 96/71/EF gives prioritet til at gennemføre og håndhæve Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EUT C 75 af 10.3.2017, s. 81.

⁽²⁾ EUT C 185 af 9.6.2017, s. 75.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 29.5.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 21.6.2018.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked («IMI-forordningen») (EUT L 159 af 28.5.2014, s. 11).

- (5) Tilstrækkelige og nøjagtige statistiske data vedrørende udstationerede arbejdstagere har afgørende betydning, navnlig med hensyn til antallet af udstationerede arbejdstagere i specifikke beskæftigelsessektorer og i den enkelte medlemsstat. Medlemsstaterne og Kommissionen bør indsamle og overvåge sådanne data.
- (6) Princippet om ligebehandling og forbuddet mod enhver forskelsbehandling på baggrund af nationalitet har været fastlagt i EU-retten siden de grundlæggende traktater. Princippet om ligeløn er blevet gennemført gennem afledt ret ikke kun mellem mænd og kvinder, men også mellem arbejdstagere med tidsbegrænsede kontrakter og sammenlignelige fastansatte, mellem deltids- og fuldtidsansatte og mellem vikariansatte og sammenlignelige ansatte i brugervirksomheden. Disse principper omfatter forbuddet mod enhver foranstaltning, der direkte eller indirekte forskelsbehandler på grundlag af nationalitet. Ved anvendelsen af disse principper skal den relevante retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol tages i betragtning.
- (7) De kompetente myndigheder og organer bør i overensstemmelse med national ret og/eller praksis være i stand til at verificere, om de betingelser for indkvartering af udstationerede arbejdstagere, som fastsættes enten direkte eller indirekte af arbejdsgiverne, overholder de nationale regler i den medlemsstat, på hvis område arbejdstagerne er udstationerede (værtsmedlemsstaten), der også finder anvendelse på udstationerede arbejdstagere.
- (8) Udstationerede arbejdstagere, der midlertidigt sendes fra deres faste arbejdssted i værtsmedlemsstaten til et andet arbejdssted, bør som minimum modtage samme ydelser eller godtgørelse til dækning af udgifter til rejse, kost og logi til arbejdstagere, der er hjemmefra i erhvervmæssigt øjemed, som gælder for lokale arbejdstagere i den pågældende medlemsstat. Det samme bør gælde for så vidt angår udgifter, der afholdes af udstationerede arbejdstagere, der skal rejse til og fra deres faste arbejdssted i værtsmedlemsstaten. Dobbelt betaling af udgifter til rejse, kost og logi bør undgås.
- (9) Udstationering er af midlertidig karakter. Udstationerede arbejdstagere vender sædvanligvis tilbage til den medlemsstat, hvorfra de er udstationeret, efter udførelsen af det arbejde, der var årsag til deres udstationering. I lyset af den lange varighed af visse udstationeringer og i erkendelse af forbindelsen mellem værtsmedlemsstatens arbejdsmarked og de arbejdstagere, der er udstationeret i sådanne lange perioder, bør værtsmedlemsstater, hvor udstationering varer over 12 måneder, imidlertid sikre, at virksomheder, der udstationerer arbejdstagere på deres område, skal sikre disse arbejdstagere et supplerende sæt arbejds- og ansættelsesvilkår, som obligatorisk finder anvendelse på arbejdstagere i den medlemsstat, hvor arbejdet udføres. Den nævnte periode bør forlænges, hvis tjenesteyderen fremsender en begrundet meddelelse.
- (10) For at sikre større beskyttelse af arbejdstagere er det nødvendigt at værne om friheden til på både kort og lang sigt at udveksle tjenesteydelser på et fair grundlag, navnlig ved at forhindre misbrug af de rettigheder, som er garanteret ved traktaterne. Regler, der sikrer en sådan beskyttelse af arbejdstagere, kan imidlertid ikke påvirke den ret, som virksomheder, der udstationerer arbejdstagere på en anden medlemsstats område, har til at påberåbe sig den frie udveksling af tjenesteydelser, herunder i tilfælde, hvor en udstationering overstiger 12 eller, hvor det er relevant, 18 måneder. Enhver bestemmelse, der finder anvendelse for udstationerede arbejdstagere i forbindelse med en udstationering på over 12 eller, hvor det er relevant, 18 måneder, skal derfor være forenelig med denne frihed. Det følger af fast retspraksis, at begrænsninger af den frie udveksling af tjenesteydelser kun kan accepteres, hvis de er begrundet i tvingende almene hensyn, og hvis de er forholdsmæssige og nødvendige.
- (11) Hvis en udstationering overstiger 12 eller, hvor det er relevant, 18 måneder, bør det supplerende sæt arbejds- og ansættelsesvilkår, som skal sikres af en virksomhed, der udstationerer arbejdstagere på en anden medlemsstats område, også omfatte arbejdstagere, som udstationeres for at erstatte andre udstationerede arbejdstagere, der udfører den samme opgave på samme sted, for at sikre, at sådanne erstatninger ikke anvendes til at omgå de ellers gældende regler.
- (12) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/104/EF ⁽¹⁾ indeholder princippet om, at de grundlæggende arbejds- og ansættelsesvilkår for vikariansatte mindst bør være de samme som dem, der ville finde anvendelse for sådanne arbejdstagere, hvis de var ansat af brugervirksomheden til at udføre det samme arbejde. Dette princip bør også finde anvendelse for vikariansatte, der er udstationeret på en anden medlemsstats område. Når dette princip finder anvendelse, bør brugervirksomheden oplyse vikarbureauet om, hvilke arbejdsvilkår og lønforhold der er gældende for dets arbejdstagere. Medlemsstaterne kan på visse betingelser fravige princippet om ligebehandling og ligeløn i henhold til artikel 5, stk. 2 og 3, i direktiv 2008/104/EF. Når en sådan fravigelse finder anvendelse, har vikarbureauet ikke behov for oplysningerne om brugervirksomhedens arbejdsbetingelser, og oplysningskravet bør derfor ikke finde anvendelse.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/104/EF af 19. november 2008 om vikararbejde (EUT L 327 af 5.12.2008, s. 9).

- (13) Erfaringen viser, at arbejdstagere, som et vikarbureau eller en virksomhed, der stiller arbejdstagere til rådighed, har udstationeret i en brugervirksomhed, til tider sendes til en anden medlemsstats område i forbindelse med udveksling af tjenesteydelser over grænserne. Disse arbejdstagere bør sikres beskyttelse. Medlemsstaterne bør sikre, at brugervirksomheden oplyser vikarbureauet eller den virksomhed, der stiller arbejdstagere til rådighed, om de udstationerede arbejdstagere, som midlertidigt arbejder på området for en anden medlemsstat end den, på hvis område de normalt arbejder for vikarbureauet eller den virksomhed, der stiller arbejdstagere til rådighed, for at gøre det muligt for arbejdsgiveren i passende omfang at anvende de arbejds- og ansættelsesvilkår, der er mest favorable for den udstationerede arbejdstager.
- (14) Dette direktiv bør som direktiv 96/71/EF ikke være til hinder for anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 ⁽¹⁾ og (EF) nr. 987/2009 ⁽²⁾.
- (15) Da arbejde inden for international vejtransport er kendetegnet ved høj mobilitet, rejser gennemførelsen af dette direktiv i denne sektor særlige juridiske spørgsmål og vanskeligheder, der vil blive adresseret inden for rammerne af mobilitetspakken gennem særlige regler for vejtransport, der også styrker bekæmpelse af svig og misbrug.
- (16) På et virkeligt integreret og konkurrencepræget indre marked konkurrerer virksomheder på grundlag af faktorer såsom produktivitet, effektivitet og arbejdsstyrkens uddannelses- og kvalifikationsniveau samt deres varers og tjenesteydelsers kvalitet og graden af innovation heraf.
- (17) Det henhører under medlemsstaternes kompetence at fastsætte regler om aflønning i overensstemmelse med national ret og/eller praksis. Lønfastsættelse er alene et anliggende for medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter. Det skal navnlig sikres, at nationale lønfastsættelsessystemer eller de involverede parter frihed ikke undermineres.
- (18) Ved sammenligning af den løn, der udbetales til en udstationeret arbejdstager, og den løn, der er i overensstemmelse med national ret og/eller praksis i værtsmedlemsstaten, bør bruttolønnen tages i betragtning. Det er den samlede bruttoløn, der bør sammenlignes, og ikke aflønningens enkelte bestanddele, som gøres obligatoriske som fastsat i dette direktiv. For at sikre gennemsigtighed og hjælpe de kompetente myndigheder og organer, når de gennemfører inspektioner og kontroller, er det ikke desto mindre nødvendigt, at de bestanddele, hvoraf aflønningen består, kan identificeres i tilstrækkeligt omfang i henhold til national ret og/eller praksis i den medlemsstat, hvorfra arbejdstageren blev udstationeret. Medmindre ydelser, der specifikt vedrører udstationeringen, vedrører udgifter, der reelt er afholdt i forbindelse med udstationeringen, såsom udgifter til rejse, kost og logi, bør de betragtes som en del af aflønningen og bør derfor tages i betragtning med henblik på sammenligning af den samlede bruttoløn.
- (19) Ydelser, der specifikt vedrører udstationeringen, tjener ofte flere formål. For så vidt som formålet med dem er godtgørelse af udgifter, der er afholdt i forbindelse med udstationeringen, såsom udgifter til rejse, kost og logi, bør de ikke betragtes som en del af aflønningen. Det tilkommer medlemsstaterne i overensstemmelse med deres nationale ret og/eller praksis at fastsætte regler vedrørende godtgørelse af sådanne udgifter. Arbejdsgiveren bør godtgøre udstationerede arbejdstagere sådanne udgifter i overensstemmelse med den nationale ret og/eller praksis, der finder anvendelse på ansættelsesforholdet.
- (20) I betragtning af relevansen af ydelser, der specifikt vedrører udstationeringen, bør usikkerhed med hensyn til, hvilke bestanddele af sådanne ydelser, der er afsat til godtgørelse af udgifter, som er afholdt i forbindelse med udstationeringen, undgås. Hele ydelsen bør betragtes som værende betalt som godtgørelse af udgifter, medmindre de arbejds- og ansættelsesvilkår, der stammer fra de love, administrative bestemmelser, kollektive aftaler, voldgiftskendelser eller kontraktmæssige aftaler, som finder anvendelse på ansættelsesforholdet, angiver, hvilke bestanddele af ydelserne, der er afsat til godtgørelse af udgifter, som er afholdt i forbindelse med udstationeringen, og hvilke, der er en del af aflønningen.
- (21) Aflønningens bestanddele og andre arbejds- og ansættelsesvilkår i medfør af national ret eller kollektive aftaler som omhandlet i dette direktiv bør være klare og gennemsigtige for alle virksomheder og udstationerede arbejdstagere. Eftersom gennemsigtighed og adgang til oplysninger har afgørende betydning for juridisk sikkerhed og retshåndhævelse, er det for så vidt angår artikel 5 i direktiv 2014/67/EU berettiget at udvide medlemsstaternes forpligtelse til at offentliggøre oplysningerne om arbejds- og ansættelsesvilkår på det centrale officielle nationale websted til de bestanddele af aflønning, der er obligatoriske, og til det supplerende sæt arbejds- og ansættelsesvilkår, der finder

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30.4.2004, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 284 af 30.10.2009, s. 1).

anvendelse for udstationeringer, som overstiger 12 eller, hvor det er relevant, 18 måneder, i medfør af dette direktiv. Hver medlemsstat bør sikre, at oplysningerne givet på det centrale officielle nationale websted er nøjagtige, og at de ajourføres regelmæssigt. Sanktioner pålagt en virksomhed på grund af manglende overholdelse af de arbejds- og ansættelsesvilkår, som udstationerede arbejdstagere skal sikres, bør stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen, og sanktionen bør fastsættes under hensyntagen til navnlig om oplysningerne på det centrale officielle nationale websted om arbejds- og ansættelsesvilkår er angivet i overensstemmelse med artikel 5 i direktiv 2014/67/EU, idet arbejdsmarkedets parter autonomi respekteres.

- (22) Direktiv 2014/67/EU fastsætter en række bestemmelser til sikring af, at reglerne om udstationering af arbejdstagere håndhæves og overholdes af alle virksomheder. I nævnte direktivs artikel 4 fastsættes faktuelle elementer, der kan tages i betragtning i forbindelse med den samlede bedømmelse af de specifikke situationer med henblik på at identificere ægte udstationeringssituationer og hindre misbrug og omgåelse af reglerne.
- (23) Arbejdsgiverne bør inden en udstationerings påbegyndelse træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til at give væsentlige oplysninger til arbejdstagerne om arbejds- og ansættelsesvilkårene for så vidt angår udstationeringen i overensstemmelse med Rådets direktiv 91/533/EØF ⁽¹⁾.
- (24) Dette direktiv fastsætter en afbalanceret ramme med hensyn til den fri udveksling af tjenesteydelser og beskyttelsen af udstationerede arbejdstagere, som er ikkeforskelsbehandlende, gennemsigtig og forholdsmæssig, samtidig med at den respekterer de nationale arbejdsmarkedsrelationers forskellighed. Dette direktiv er ikke til hinder for anvendelse af arbejds- og ansættelsesvilkår, der er mere favorable for udstationerede arbejdstagere.
- (25) Med henblik på at bekæmpe misbrug i situationer med underkontrahenter og for at beskytte udstationerede arbejdstageres rettigheder bør medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 12 i direktiv 2014/67/EU for at sikre underkontrahentansvar.
- (26) For at sikre at direktiv 96/71/EF anvendes korrekt, bør der ske en styrkelse af koordineringen mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder og/eller organer og samarbejdet på EU-plan om bekæmpelse af svig i forbindelse med udstationering af arbejdstagere.
- (27) Hvad angår bekæmpelse af svig i forbindelse med udstationeringen af arbejdstagere bør den europæiske platform for forbedring af samarbejdet i forbindelse med imødegåelse af sort arbejde («platformen»), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2016/344 ⁽²⁾ i overensstemmelse med sit mandat deltage i overvågning og evaluering af tilfælde af svig, forbedre gennemførelsen og effektiviteten af administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne, udvikle varslingsmekanismer og bidrage med bistand og støtte til et styrket administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder eller organer. I dette arbejde skal platformen arbejde tæt sammen med ekspertudvalget for udstationering af arbejdstagere, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/17/EF ⁽³⁾.
- (28) Visse tilfælde af svig eller misbrug i forbindelse med udstationeringen af arbejdstagere er af grænseoverskridende karakter, hvilket berettiger konkrete foranstaltninger, der tager sigte på at styrke den grænseoverskridende dimension af tilsyn, undersøgelser og udveksling af oplysninger mellem de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder eller organer. Med henblik herpå bør de kompetente myndigheder eller organer inden for rammerne af det administrative samarbejde, der er omhandlet i direktiv 96/71/EF og 2014/67/EU, navnlig artikel 7, stk. 4, i direktiv 2014/67/EU, have de nødvendige midler til at gøre opmærksom på sådanne tilfælde og udveksle oplysninger, der skal forebygge og bekæmpe svig og misbrug.
- (29) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽⁴⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/533/EØF af 14. oktober 1991 om arbejdsgiverens pligt til at underrette arbejdstageren om vilkårene for arbejdskontrakten eller ansættelsesforholdet (EFT L 288 af 18.10.1991, s. 32).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2016/344 af 9. marts 2016 om en europæisk platform for forbedring af samarbejdet i forbindelse med imødegåelse af sort arbejde (EUT L 65 af 11.3.2016, s. 12).

⁽³⁾ Kommissionens afgørelse 2009/17/EF af 19. december 2008 om nedsættelse af et ekspertudvalg for udstationering af arbejdstagere (EUT L 8 af 13.1.2009, s. 26).

⁽⁴⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

(30) Direktiv 96/71/EF bør ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændring af direktiv 96/71/EF

I direktiv 96/71/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 ændres således:

a) titlen affattes »Genstand og anvendelsesområde«

b) følgende stykker indsættes:

»1. Dette direktiv sikrer beskyttelsen af udstationerede arbejdstagere i løbet af deres udstationering i forbindelse med den frie udveksling af tjenesteydelser ved at fastsætte obligatoriske bestemmelser vedrørende arbejdsvilkår og beskyttelse af arbejdstagernes sundhed og sikkerhed, som skal overholdes.

-1a. Dette direktiv påvirker på ingen måde udøvelsen af de grundlæggende rettigheder, der anerkendes i medlemsstaterne og på EU-plan, herunder retten eller friheden til at strejke eller retten til frit at tage andre skridt, der er omfattet af specifikke arbejdsmarkedsordninger i medlemsstaterne, i overensstemmelse med national ret og/eller praksis. Det berører heller ikke retten til at forhandle, indgå og håndhæve kollektive aftaler eller retten til at tage kollektive skridt i overensstemmelse med national ret og/eller praksis.«

c) stk. 3 ændres således:

i) litra c) affattes således:

»c) i sin egenskab af vikarbureau eller i sin egenskab af virksomhed, der stiller arbejdstagere til rådighed, udstationerer en arbejdstager i en brugervirksomhed, der er etableret eller har et forretningssted på en medlemsstats område, forudsat at der er et ansættelsesforhold mellem vikarbureauet eller den virksomhed, der stiller arbejdstagere til rådighed, og arbejdstageren i udstationeringsperioden.«

ii) følgende afsnit tilføjes:

»Hvis en arbejdstager, som er udstationeret i en i litra c) omhandlet brugervirksomhed af et vikarbureau eller en virksomhed, der stiller arbejdstagere til rådighed, skal udføre arbejde inden for rammerne af levering af tjenesteydelser over grænserne i henhold til litra a), b) eller c) for brugervirksomheden på en anden medlemsstats område end den, hvor arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde for vikarbureauet eller den virksomhed, der stiller arbejdstagere til rådighed, eller for brugervirksomheden, betragtes arbejdstageren som udstationeret på nævnte medlemsstats område af det vikarbureau eller den virksomhed, der stiller arbejdstagere til rådighed, hvormed arbejdstageren har et ansættelsesforhold. Vikarbureauet eller den virksomhed, der stiller arbejdstagere til rådighed, betragtes som en i stk. 1 omhandlet virksomhed og skal fuldt ud overholde de relevante bestemmelser i dette direktiv og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU (*).

Brugervirksomheden skal underrette vikarbureauet eller den virksomhed, der stiller arbejdstagere til rådighed, og som udstationerede arbejdstageren, i rimelig tid inden påbegyndelsen af det arbejde, der er omhandlet i andet afsnit.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked (»IMI-forordningen«) (EUT L 159 af 28.5.2014, s. 11).«

2) Artikel 3 ændres således:

a) stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, uanset hvilken ret der finder anvendelse på ansættelsesforholdet, på grundlag af et princip om ligebehandling skal sikre arbejdstagere, der er udstationeret på deres område, de arbejds- og ansættelsesvilkår, som dækker følgende områder, der i den medlemsstat, på hvis område arbejdet udføres, er fastsat:

— ved lov eller administrative bestemmelser, og/eller

— ved kollektive aftaler eller voldgiftskendelser, der finder generel eller anden anvendelse i overensstemmelse med stk. 8:

- a) maksimal arbejdstid og minimal hviletid
- b) mindste antal betalte feriedage pr. år
- c) aflønning, herunder overtidsbetaling; dette gælder ikke for erhvervstilknyttede tillægspensionsordninger
- d) betingelserne for at stille arbejdstagere til rådighed, navnlig via vikarbureauer
- e) sikkerhed, sundhed og hygiejne på arbejdspladsen
- f) beskyttelsesforanstaltninger med hensyn til arbejds- og ansættelsesvilkår for gravide kvinder eller kvinder, der lige har født, samt for børn og unge
- g) ligebehandling af mænd og kvinder samt andre bestemmelser vedrørende ikkeforskelsbehandling
- h) betingelserne for arbejdstageres indkvartering, når den stilles til rådighed af arbejdsgiveren til arbejdstagere, der ikke er på deres faste arbejdssted
- i) ydelser eller godtgørelse af udgifter til dækning af udgifter til rejse, kost og logi til arbejdstagere, der er hjemmefra i erhvervsmæssigt øjemed.

Litra i) gælder udelukkende for udgifter til rejse, kost og logi afholdt af udstationerede arbejdstagere, når de skal rejse til og fra deres faste arbejdssted i den medlemsstat, på hvis område de er udstationerede, eller når de midlertidigt af deres arbejdsgiver sendes fra dette faste arbejdssted til et andet arbejdssted.

Med henblik på dette direktiv fastlægges begrebet aflønning i henhold til national ret og/eller praksis i den medlemsstat, på hvis område arbejdstageren er udstationeret, og betyder alle de bestanddele af aflønning, der er obligatoriske efter national lov eller administrative bestemmelser, kollektive aftaler eller voldgiftskendelser, der i den pågældende medlemsstat finder generel eller anden anvendelse i overensstemmelse med stk. 8.

Med forbehold af artikel 5 i direktiv 2014/67/EU offentliggør medlemsstaterne i overensstemmelse med national ret og/eller praksis uden unødigt forsinkelse og på en gennemsigtig måde på det centrale officielle nationale websted, der er omhandlet i nævnte artikel, oplysningerne om arbejds- og ansættelsesvilkår, herunder aflønningens bestanddele som omhandlet i dette stykkes tredje afsnit og alle arbejds- og ansættelsesvilkår i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1a.

Medlemsstaterne sikrer, at oplysningerne på det centrale officielle nationale websted er nøjagtige og ajourførte. Kommissionen offentliggør på sit websted adresserne på de centrale officielle nationale websteder.

Hvis oplysningerne på det centrale officielle nationale websted i modstrid med artikel 5 i direktiv 2014/67/EU ikke angiver, hvilke arbejds- og ansættelsesvilkår der finder anvendelse, tages dette forhold i betragtning i overensstemmelse med national ret og/eller praksis i forbindelse med fastsættelse af sanktioner i tilfælde af overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af dette direktiv, i det omfang det er nødvendigt for at sikre, at de står i et rimeligt forhold til overtrædelsen.»

b) følgende stykker indsættes:

»1a. Når en udstationerings faktiske varighed overstiger 12 måneder, sikrer medlemsstaterne, at virksomheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, uanset hvilken ret der finder anvendelse på ansættelsesforholdet, på grundlag af et princip om ligebehandling skal sikre de arbejdstagere, der er udstationeret på deres område, i tillæg til de arbejds- og ansættelsesvilkår, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, alle de relevante arbejds- og ansættelsesvilkår, som i den medlemsstat, hvor arbejdet udføres, er fastsat:

— ved lov eller administrative bestemmelser, og/eller

— ved kollektive aftaler eller voldgiftskendelser, der finder generel eller anden anvendelse i overensstemmelse med stk. 8.

Dette stykkes første afsnit finder ikke anvendelse på følgende områder:

- a) procedurer, formaliteter og betingelser i forbindelse med indgåelse og ophævelse af ansættelseskontrakter, herunder konkurrenceklausuler
- b) erhvervstilknyttede tillægspensionsordninger.

Hvis tjenesteyderen fremsender en begrundet meddelelse, udvider den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen udføres, den i første afsnit omhandlede periode til 18 måneder.

Hvis en virksomhed som omhandlet i artikel 1, stk. 1, erstatter en udstationeret arbejdstager med en anden udstationeret arbejdstager, som udfører den samme opgave på samme sted, er udstationeringens varighed med henblik på nærværende stykke den samlede varighed af de enkelte berørte udstationerede arbejdstagers udstationeringsperioder.

Det i dette stykkes fjerde afsnit omhandlede begreb »den samme opgave på samme sted« fastlægges under hensyntagen til bl.a. arten af den tjenesteydelse, der skal leveres, det arbejde, der skal udføres, og arbejdspladsens adresse(r).

1b. Medlemsstaterne fastsætter, at de i artikel 1, stk. 3, litra c), omhandlede virksomheder skal sikre udstationerede arbejdstagere de arbejds- og ansættelsesvilkår, der i henhold til artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/104/EF (*) finder anvendelse på vikaransatte, der stilles til rådighed af vikarbureauer, som er etableret i den medlemsstat, hvor arbejdet udføres.

Brugervirksomheden underretter de i artikel 1, stk. 3, litra c), omhandlede virksomheder om de arbejds- og ansættelsesvilkår, som den anvender vedrørende arbejdsvilkår og aflønning, i det omfang det er omfattet af nærværende stykkes første afsnit.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/104/EF af 19. november 2008 om vikararbejde (EUT L 327 af 5.12.2008, s. 9).«

c) stk. 7 affattes således:

»7. Stk. 1-6 er ikke til hinder for anvendelsen af arbejds- og ansættelsesvilkår, der er mere favorable for arbejdstagerne.

Ydelser, der specifikt vedrører udstationeringen, betragtes som en del af aflønningen, hvis de ikke udbetales som godtgørelse af udgifter, der reelt er afholdt i forbindelse med udstationeringen, såsom udgifter til rejse, kost og logi. Arbejdsgiveren godtgør med forbehold af stk. 1, første afsnit, litra h), den udstationerede arbejdstager sådanne udgifter i overensstemmelse med national ret og/eller praksis, der finder anvendelse på ansættelsesforholdet.

Hvis de arbejds- og ansættelsesvilkår, der gælder for ansættelsesforholdet, ikke angiver, om der er, og i bekræftende fald hvilke, bestanddele af ydelsen, som specifikt vedrører udstationeringen, der betales som godtgørelse af udgifter, som reelt er afholdt i forbindelse med udstationeringen, eller som er en del af aflønningen, anses hele ydelsen for at være betalt som godtgørelse for udgifter.«

d) stk. 8, andet og tredje afsnit, affattes således:

»I mangel af eller som supplement til en ordning til konstatering af, at kollektive aftaler eller voldgiftskendelser finder generel anvendelse, jf. første afsnit, kan medlemsstaten beslutte at lægge følgende til grund:

- de kollektive aftaler eller voldgiftskendelser, der er alment gældende for alle tilsvarende virksomheder i det berørte geografiske område og i den pågældende sektor eller erhvervsgren, og/eller
- de kollektive aftaler, der indgås af de mest repræsentative arbejdsmarkedsparter på nationalt plan, og som gælder på hele det nationale område,

såfremt deres anvendelse på virksomheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, sikrer ligebehandling på de områder, der er nævnt i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, og, hvor det er relevant, for så vidt angår de arbejds- og ansættelsesvilkår, som udstationerede arbejdstagere skal sikres i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1a, mellem disse virksomheder og de øvrige virksomheder, der er omhandlet i nærværende afsnit, og som befinder sig i en tilsvarende situation.

Efter denne artikel foreligger der ligebehandling, når nationale virksomheder, som befinder sig i en tilsvarende situation:

- på arbejdsstedet eller i den pågældende sektor er underkastet samme forpligtelser som virksomheder som omhandlet i artikel 1, stk. 1, for så vidt angår de i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, nævnte områder og, hvor det er relevant, for så vidt angår de arbejds- og ansættelsesvilkår, som udstationerede arbejdstagere skal sikres i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1a, og
- skal opfylde disse forpligtelser med de samme virkninger.«

e) stk. 9 og 10 affattes således:

»9. Medlemsstaterne kan bestemme, at virksomheder omhandlet i artikel 1, stk. 1, i tillæg til de arbejds- og ansættelsesvilkår, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1b, skal sikre arbejdstagere omhandlet i artikel 1, stk. 3, litra c), andre vilkår, der finder anvendelse på vikaransatte i den medlemsstat, hvor arbejdet udføres.

10. Dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten og på grundlag af et princip om ligebehandling pålægger nationale virksomheder og andre medlemsstaters virksomheder arbejds- og ansættelsesvilkår på andre områder end dem, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, for så vidt der er tale om grundlæggende retsprincipper (ordre public).«

3) Artikel 4, stk. 2, første afsnit, affattes således:

»2. Medlemsstaterne sørger for samarbejde mellem de kompetente myndigheder eller organer, herunder offentlige myndigheder, som i henhold til national ret er ansvarlige for at overvåge de i artikel 3 omhandlede arbejds- og ansættelsesvilkår, herunder på EU-plan. Dette samarbejde skal navnlig bestå i besvarelse af begrundede forespørgsler fra de pågældende myndigheder eller organer om oplysninger vedrørende grænseoverskridende tilrådighedsstillelse af arbejdstagere, og i at håndtere åbenlyst misbrug eller mulige tilfælde af ulovlige aktiviteter såsom grænseoverskridende tilfælde af sort arbejde og proformaselvstændig beskæftigelse i forbindelse med udstationering af arbejdstagere. Hvis den kompetente myndighed eller det kompetente organ i den medlemsstat, hvorfra arbejdstageren er udstationeret, ikke har de oplysninger, som den kompetente myndighed eller det kompetente organ i den medlemsstat, på hvis område arbejdstageren er udstationeret, har anmodet om, efterspørger myndigheden eller organet disse oplysninger hos andre myndigheder eller organer i den nævnte medlemsstat. I tilfælde af vedvarende forsinkelser i leveringen af sådanne oplysninger til den medlemsstat, på hvis område arbejdstageren er udstationeret, underrettes Kommissionen, der træffer passende foranstaltninger.«

4) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Overvågning, kontrol og håndhævelse

Den medlemsstat, på hvis område arbejdstageren er udstationeret, og den medlemsstat, hvorfra arbejdstageren er udstationeret, er ansvarlige for overvågningen, kontrollen og håndhævelsen af forpligtelserne i dette direktiv og direktiv 2014/67/EU og træffer passende foranstaltninger i tilfælde af manglende overholdelse af nærværende direktiv.

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

Medlemsstaterne sørger navnlig for, at arbejdstagere og/eller arbejdstagerrepræsentanter råder over egnede procedurer med henblik på gennemførelse af forpligtelserne i dette direktiv.

Når en medlemsstat efter en samlet bedømmelse i henhold til artikel 4 i direktiv 2014/67/EU fastslår, at en virksomhed uretmæssigt eller svigagtigt har givet indtryk af, at en arbejdstagers situation falder ind under nærværende direktivs anvendelsesområde, sikrer den pågældende medlemsstat, at arbejdstageren drager fordel af relevant ret og praksis.

Medlemsstaterne sikrer, at denne artikel ikke fører til, at den pågældende arbejdstager underlægges mindre gunstige vilkår end dem, der gælder for udstationerede arbejdstagere.«

5) I bilaget affattes den indledende tekst således:

»De i artikel 3, stk. 2, omhandlede aktiviteter omfatter alle de aktiviteter inden for byggeri, der vedrører opførelse, istandsættelse, vedligeholdelse, ombygning eller nedrivning af bygninger, og navnlig følgende arbejder:«

*Artikel 2***Revision**

1. Kommissionen tager anvendelsen og gennemførelsen af dette direktiv op til revision. Senest den 30. juli 2023 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om dette direktivs anvendelse og gennemførelse og foreslår om nødvendigt fornødne ændringer af dette direktiv og direktiv 96/71/EF.
2. Den i stk. 1 omhandlede rapport skal indeholde en vurdering af, hvorvidt der er behov for yderligere foranstaltninger med henblik på at sikre ensartede vilkår og beskytte arbejdstagerne:
 - a) i forbindelse med underkontrahenter
 - b) i lyset af dette direktivs artikel 3, stk. 3, under hensyntagen til udviklingen vedrørende den lovgivningsmæssige retsakt om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/22/EF ⁽¹⁾ for så vidt angår håndhævelseskravene og om fastsættelse af særlige regler med hensyn til direktiv 96/71/EF og direktiv 2014/67/EU om udstationering af førere i vejtransportsektoren.

*Artikel 3***Gennemførelse og anvendelse**

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 30. juli 2020 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser. De anvender disse love og bestemmelser fra den 30. juli 2020. Indtil denne dato finder direktiv 96/71/EF fortsat anvendelse som affattet forud for de ændringer, der indføres ved nærværende direktiv. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.
2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.
3. Dette direktiv finder anvendelse på vejtransportsektoren fra datoen for anvendelsen af en lovgivningsmæssig retsakt om ændring af direktiv 2006/22/EF for så vidt angår håndhævelseskravene og om fastsættelse af særlige regler med hensyn til direktiv 96/71/EF og direktiv 2014/67/EU om udstationering af førere i vejtransportsektoren.

*Artikel 4***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

*Artikel 5***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juni 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

L. PAVLOVA

Formand

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/22/EF af 15. marts 2006 om minimumsbetingelser for gennemførelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85 med hensyn til sociale bestemmelser inden for vejtransportvirksomhed og om ophævelse af Rådets direktiv 88/599/EØF (EUT L 102 af 11.4.2006, s. 35).

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/958
af 28. juni 2018
om en proportionalitetstest forud for vedtagelse af ny regulering af erhverv

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 46, artikel 53, stk. 1, og artikel 62,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Erhvervsfriheden er en grundlæggende rettighed. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder («chartret») sikrer erhvervsfriheden samt friheden til at oprette og drive egen virksomhed. Fri bevægelighed for arbejdstagere, etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser er grundlæggende principper for det indre marked, som er nedfældet i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Nationale regler om adgangen til lovregulerede erhverv bør derfor ikke udgøre en ubegrundet eller uforholdsmæssig hindring for udøvelsen af disse grundlæggende rettigheder.
- (2) I mangel af særlige bestemmelser i EU-retten om harmonisering af kravene vedrørende adgang til eller udøvelsen af et lovreguleret erhverv hører det under medlemsstaternes kompetence at beslutte, om og hvordan et erhverv skal reguleres, inden for rammerne af principperne om ikkediskrimination og proportionalitet.
- (3) Proportionalitetsprincippet er et af EU-rettens generelle principper. Ifølge retspraksis ⁽³⁾ bør nationale foranstaltninger, som kan hindre udøvelsen af grundlæggende frihedsrettigheder sikret af TEUF eller gøre denne udøvelse mindre attraktiv, opfylde fire betingelser, nemlig de bør: anvendes uden forskelsbehandling, være begrundet i mål af samfundsmæssig interesse, være egnede til at sikre opnåelsen af det tilstræbte mål og ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF ⁽⁴⁾ indeholder en forpligtelse for medlemsstaterne til at vurdere proportionaliteten af deres krav vedrørende begrænsning af adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv og til at meddele Kommissionen resultaterne af denne vurdering, hvorved den »gensidige evalueringsproces« igangsættes. Denne proces betyder, at medlemsstaterne skulle gennemføre en screening af deres samlede lovgivning om alle regulerede erhverv på deres område.
- (5) Resultaterne af den gensidige evalueringsproces afslørede en mangel på klarhed for så vidt angår de kriterier, som medlemsstaterne skal anvende ved vurdering af proportionaliteten af krav, som begrænser adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, samt en uens kontrol med sådanne krav på alle reguleringsniveauer. For at undgå fragmentering af det indre marked og for at nedbryde barrierer for optagelse og udøvelse af visse former for virksomhed som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende bør der være en fælles tilgang på EU-plan, som forhindrer vedtagelsen af uforholdsmæssige foranstaltninger.
- (6) Kommissionen identificerede i sin meddelelse af 28. oktober 2015 med titlen »Opgradering af det indre marked: flere muligheder for borgerne og virksomhederne« behovet for at vedtage en analytisk proportionalitetsramme, som medlemsstaterne skal anvende ved revision af eksisterende regulering af erhverv eller ved forslag til ny.

⁽¹⁾ EUT C 288 af 31.8.2017, s. 43.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 14.6.2018 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 21.6.2018.

⁽³⁾ Domstolens dom af 30. november 1995, *Gebhard*, C-55/94, ECLI:EU:C:1995:411, præmis 37.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22).

- (7) Nærværende direktiv har til formål at fastsætte regler for proportionalitetsvurderinger, der skal foretages af medlemsstaterne forud for indførelse af ny eller ændring af eksisterende regulering af erhverv med henblik på at sikre et velfungerende indre marked, samtidig med at der sikres gennemsigtighed og et højt niveau af forbrugerbeskyttelse.
- (8) Nærværende direktiv bør finde anvendelse på de former for virksomhed, som vedrører de lovregulerede erhverv, der falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 2005/36/EF. Nærværende direktiv bør finde anvendelse på krav, der begrænser adgang til eller udøvelsen af eksisterende lovregulerede erhverv eller nye erhverv, som medlemsstaterne overvejer at regulere. Nærværende direktiv bør finde anvendelse i tillæg til direktiv 2005/36/EF, og uden at dette berører andre bestemmelser i en særskilt EU-retsakt vedrørende adgang til eller udøvelsen af et bestemt lovreguleret erhverv.
- (9) Nærværende direktiv berører ikke medlemsstaternes kompetence til at fastlægge tilrettelæggelsen og indholdet af deres uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemer, og navnlig hvad angår deres mulighed for at uddelegere beføjelsen til at tilrettelægge eller føre tilsyn med erhvervsrettede uddannelser til faglige organisationer. Bestemmelser, som ikke begrænser adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, herunder redaktionelle ændringer, tekniske tilpasninger af uddannelsesindhold eller modernisering af uddannelsesbestemmelser, bør ikke være omfattet af nærværende direktivs anvendelsesområde. Hvis et erhvervsrettet uddannelsesforløb består af aflønnede aktiviteter, bør etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser sikres.
- (10) Hvis medlemsstaterne gennemfører specifikke krav vedrørende reguleringen af et givet erhverv, der er fastsat ved en særskilt EU-retsakt, der ikke overlader medlemsstaterne noget valg med hensyn til, hvordan de specifikke krav præcist skal gennemføres, bør proportionalitetsvurderingen som krævet i specifikke bestemmelser i nærværende direktiv ikke anvendes.
- (11) Medlemsstaterne bør kunne fæste lid til en fælles reguleringsmæssig ramme baseret på klart definerede juridiske begreber vedrørende de forskellige måder, hvorpå et erhverv kan reguleres i Unionen. Der findes flere måder, hvorpå et erhverv kan reguleres, eksempelvis ved at adgang til eller udøvelsen af en bestemt aktivitet forbeholdes indehavere af en erhvervsmæssig kvalifikation. Medlemsstaterne kan også regulere en af de måder, hvorpå et erhverv kan udøves, ved at fastsætte betingelser for anvendelsen af erhvervsmæssige titler eller ved at indføre kvalifikationskrav alene for selvstændige, for erhvervsudøvende, der er lønmodtagere, eller for foretagenders ledere eller juridiske repræsentanter, navnlig når aktiviteten udøves af en juridisk person i form af en erhvervsvirksomhed.
- (12) Forud for indførelse af nye eller ændring af eksisterende love og administrative bestemmelser, som begrænser adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, bør medlemsstaterne vurdere, hvorvidt disse bestemmelser er proportionelle. Omfanget af vurderingen bør stå i et rimeligt forhold til karakteren, indholdet og virkningen af de bestemmelser, der indføres.
- (13) Bevisbyrden med hensyn til begrundelse og proportionalitet ligger hos medlemsstaterne. De grunde, som en medlemsstat påberåber sig som begrundelse for at regulere, bør således være ledsaget af en analyse af hensigtsmæssigheden og proportionaliteten af den foranstaltning, som medlemsstaten har vedtaget, og af specifik dokumentation til støtte for dens argumenter. Selv om en medlemsstat ikke nødvendigvis skal fremlægge en specifik undersøgelse eller en specifik form for dokumentation eller materialer, der fastslår proportionaliteten af en sådan foranstaltning, forud for vedtagelsen, bør den foretage en objektiv analyse, der under hensyntagen til den pågældende medlemsstats særlige omstændigheder godtgør, at der foreligger reelle risici med hensyn til opfyldelsen af mål af samfundsmæssig interesse.
- (14) Medlemsstaterne bør gennemføre proportionalitetsvurderinger på en objektiv og uafhængig måde, herunder når et erhverv reguleres indirekte ved at give et bestemt fagligt organ beføjelsen til at regulere. Disse vurderinger kunne omfatte en udtalelse fra et uafhængigt organ, herunder eksisterende organer, som er en del af den nationale lovgivningsproces, der af den pågældende medlemsstat har fået til opgave at komme med en sådan udtalelse. Dette er særligt vigtigt, hvis vurderingerne foretages af lokale myndigheder, reguleringsorganer eller faglige organisationer, som i kraft af nærheden til lokale forhold og specialiseret viden i visse tilfælde kunne være bedre egnet til at identificere, på hvilken måde mål af samfundsmæssig interesse bedst opfyldes, men hvis politiske valg kunne være til fordel for etablerede aktører på bekostning af nye markedsdeltagere.
- (15) Det er hensigtsmæssigt efter vedtagelsen at overvåge proportionaliteten af nye eller ændrede bestemmelser, som begrænser adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv. En revision af proportionaliteten af en restriktiv national foranstaltning inden for lovregulerede erhverv bør baseres ikke kun på den pågældende foranstaltnings mål på tidspunktet for vedtagelsen, men også på dens virkninger, vurderet efter vedtagelsen. Vurderingen af proportionaliteten af den nationale foranstaltning bør baseres på den udvikling, der er konstateret inden for det lovregulerede erhverv siden foranstaltningens vedtagelse.

- (16) Som bekræftet af fast retspraksis er enhver ubegrundet restriktion, som følger af national ret og begrænser etableringsfriheden eller den frie udveksling af tjenesteydelser, forbudt, herunder enhver forskelsbehandling på grund af nationalitet eller bopæl.
- (17) Hvis optagelsen og udøvelsen af virksomhed som arbejdstager eller selvstændig erhvervsdrivende er betinget af opfyldelsen af visse krav vedrørende bestemte erhvervmæssige kvalifikationer, som er fastlagt direkte eller indirekte af medlemsstaterne, er det nødvendigt at sikre, at sådanne krav er begrundet ud fra hensyn til mål af samfundsmæssig interesse, såsom de, der fremgår af TEUF, nemlig den offentlige orden, den offentlige sikkerhed og den offentlige sundhed, eller ud fra tvingende samfundsmæssige hensyn, som i Domstolens praksis er anerkendt som sådanne. Det er tillige nødvendigt at præcisere, at følgende er blandt de tvingende samfundsmæssige hensyn, som i Domstolens praksis er anerkendt som sådanne: bevarelsen af de sociale sikringsordningers økonomiske ligevægt, beskyttelsen af forbrugere, af tjenestemodtagere, herunder gennem sikring af kvaliteten af håndværksmæssigt arbejde, og af arbejdstagere, beskyttelsen af en forsvarlig retspleje, sikringen af retfærdige handelstransaktioner, bekæmpelsen af bedrageri og imødegåelsen af skatteunddragelse og -undgåelse samt sikring af skattetilsynets effektivitet, transportsikkerheden, beskyttelsen af miljøet og bymiljøet, dyresundheden, intellektuel ejendomsret, beskyttelsen og bevarelsen af den nationale historiske og kunstneriske arv samt social- og kulturpolitiske målsætninger. Ifølge fast retspraksis kan rent økonomiske hensyn, navnlig fremme af den nationale økonomi på bekostning af de grundlæggende frihedsrettigheder, såvel som hensyn af rent administrativ karakter, såsom gennemførelse af kontroller eller indsamling af statistik, ikke udgøre tvingende samfundsmæssige hensyn.
- (18) Det er op til medlemsstaterne at fastlægge, hvilket beskyttelsesniveau de ønsker i forhold til målene af samfundsmæssig interesse, og hvilket reguleringsniveau der er passende, inden for grænserne af proportionalitetsprincippet. Den omstændighed, at en medlemsstat pålægger mindre strenge regler end en anden medlemsstat, er ikke ensbetydende med, at sidstnævntes regler er uforholdsmæssige og dermed uforenelige med EU-retten.
- (19) Hvad angår beskyttelsen af folkesundheden, skal der i henhold til artikel 168, stk. 1, i TEUF sikres et højt sundhedsbeskyttelsesniveau ved fastlæggelsen og gennemførelsen af alle Unionens politikker og aktiviteter. Nærværende direktiv er i fuld overensstemmelse med dette mål.
- (20) For at sikre, at de bestemmelser, de indfører, og at ændringer, de foretager af eksisterende bestemmelser, er proportionelle, bør medlemsstaterne oveveje kriterierne til vurdering af proportionaliteten og de yderligere kriterier, som er relevante for det regulerede erhverv, der analyseres. Hvis en medlemsstat agter at regulere et erhverv eller at ændre eksisterende regler, bør der tages hensyn til arten af de risici, der er relateret til de mål af samfundsmæssig interesse, som tilstræbes, navnlig risiciene for tjenestemodtagere, herunder forbrugere, for erhvervsudøvende eller for tredjeparter. Det bør også holdes for øje, at der inden for erhvervmæssige tjenesteydelser normalt er asymmetri mellem forbrugere og erhvervsudøvende med hensyn til information, idet erhvervsudøvende besidder en høj grad af teknisk viden, som forbrugere ikke nødvendigvis har.
- (21) Krav vedrørende erhvervmæssige kvalifikationer bør kun anses for nødvendige, hvis eksisterende foranstaltninger, såsom produktsikkerheds- eller forbrugerbeskyttelseslovgivningen, ikke kan anses for at være egnede eller reelt effektive i forhold til at nå det tilstræbte mål.
- (22) For at opfylde proportionalitetskravet bør en foranstaltning være egnet til at sikre opnåelsen af det tilstræbte mål. En foranstaltning bør kun anses for egnet til at sikre opnåelsen af det tilstræbte mål, hvis den reelt afspejler en vilje til at nå det pågældende mål på en konsistent og systematisk måde, f.eks. hvis tilsvarende risici relateret til bestemte aktiviteter håndteres på en sammenlignelig måde, og hvis eventuelle undtagelser til de involverede restriktioner anvendes i overensstemmelse med det angivne mål. Den nationale foranstaltning bør desuden reelt bidrage til at nå det tilstræbte mål og bør derfor ikke anses for egnet, hvis den ikke har nogen indvirkning på det hensyn, begrundelsen bygger på.
- (23) Medlemsstaterne bør tage behørigt hensyn til foranstaltningens samlede indvirkning på den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser i Unionen, på forbrugernes valg og på kvaliteten af den leverede tjenesteydelse. På grundlag heraf bør medlemsstaterne navnlig vurdere, hvorvidt omfanget af begrænsningen af adgang til eller udøvelsen af et lovreguleret erhverv står i et rimeligt forhold til betydningen af de tilstræbte mål og de forventede gevinster.
- (24) Medlemsstaterne bør foretage en sammenligning mellem den nationale foranstaltning, der er i spil, og alternative, mindre restriktive midler, som ville føre til opnåelse af det samme mål, men ville pålægge færre begrænsninger. Hvis foranstaltningerne udelukkende er begrundet i hensyn til forbrugerbeskyttelsen, og hvor de identificerede risici er begrænset til forholdet mellem den erhvervsudøvende og forbrugeren og derfor ikke berører tredjeparter negativt, bør medlemsstaterne vurdere, hvorvidt deres mål kunne nås ved mindre restriktive midler end at aktiviteter forbeholdes erhvervsudøvende. Når forbrugere for eksempel rimeligvis kan foretage et valg mellem at gøre eller ikke gøre brug af kvalificerede erhvervsudøvedes tjenester, bør der anvendes mindre restriktive midler,

såsom beskyttelse af den erhvervsmæssige titel eller indførelse i et register for erhvervsudøvende. Regulering ved aktiviteter forbeholdt erhvervet og beskyttelse af den erhvervsmæssige titel bør overvejes, hvis foranstaltningerne sigter mod at forhindre risiko for alvorlig skade mod mål af samfundsmæssig interesse, såsom folkesundheden.

- (25) Hvor det er relevant henset til arten og indholdet af den foranstaltning, der analyseres, bør medlemsstaterne også tage følgende elementer i betragtning: sammenhængen mellem omfanget af den erhvervsmæssige virksomhed, som et erhverv omfatter, og den påkrævede erhvervsmæssige kvalifikation; opgavernes kompleksitet, navnlig for så vidt angår niveauet, arten og varigheden af den påkrævede uddannelse eller erfaring; om der findes forskellige måder, hvorpå den erhvervsmæssige kvalifikation kan opnås; hvorvidt den virksomhed, der er forbeholdt bestemte erhvervsudøvende, kan udøves sammen med andre erhvervsudøvende; og graden af autonomi i forbindelse med udøvelsen af et lovreguleret erhverv, navnlig hvis den virksomhed, som er knyttet til et lovreguleret erhverv, udøves under en behørigt kvalificeret erhvervsudøvedes kontrol og ansvar.
- (26) Dette direktiv tager højde for videnskabelige og teknologiske fremskridt og bidrager til et velfungerende indre marked, herunder i det digitale miljø. I betragtning af hastigheden af teknologiske ændringer og videnskabelig udvikling kunne opdateringer af adgangskrav være af særlig betydning for en række erhverv, navnlig for erhvervsmæssige tjenesteydelser, der leveres elektronisk. Hvis en medlemsstat regulerer et erhverv, bør der tages hensyn til det forhold, at den videnskabelige og teknologiske udvikling kan reducere eller øge asymmetrien mellem erhvervsudøvende og forbrugere med hensyn til information. Hvis den videnskabelige og teknologiske udvikling indebærer en høj risiko for målene af samfundsmæssig interesse, er det op til medlemsstaterne om nødvendigt at tilskynde de erhvervsudøvende til at holde trit med denne udvikling.
- (27) Medlemsstaterne bør foretage en tilbundsående vurdering af de omstændigheder, under hvilke foranstaltningen vedtages og gennemføres, og navnlig undersøge virkningen af de nye eller ændrede bestemmelser, når de kombineres med andre krav, der begrænser adgang til eller udøvelsen af erhvervet. Optagelse og udøvelse af visse former for virksomhed kan være betinget af opfyldelsen af en række krav såsom regler vedrørende organisation af erhvervet, obligatorisk medlemskab af en faglig organisation eller et fagligt organ, erhvervsmæssig etik, tilsyn og ansvar. Medlemsstaterne bør derfor ved vurderingen af de nye eller ændrede bestemmelser virkning tage hensyn til de eksisterende krav, herunder løbende videreuddannelse, obligatorisk medlemskab af en faglig organisation eller et fagligt organ, registrerings- eller autorisationsordninger, kvantitative restriktioner, bestemte krav til retlig form og krav til aktiebesiddelse, territoriale begrænsninger, begrænsninger vedrørende virksomhed på flere områder og uforenelighedsregler, krav vedrørende forsikringsdækning, krav til sprogkundskaaber, i det omfang det er nødvendigt for udøvelsen af erhvervet, krav om faste minimums- og/eller maksimumssatser og krav vedrørende annoncering.
- (28) Det kan være hensigtsmæssigt at indføre yderligere krav for at nå målene af samfundsmæssig interesse. Den blotte omstændighed, at deres individuelle eller kombinerede virkning bør vurderes, betyder ikke, at disse krav uden videre er uforholdsmæssige. Eksempelvis kan forpligtelsen til at gennemgå løbende faglig udvikling være egnet til at sikre, at erhvervsudøvende følger med udviklingen inden for deres respektive områder, så længe den ikke fastsætter diskriminerende og uforholdsmæssige betingelser til skade for nye deltagere. Tilsvarende kan obligatorisk medlemskab af en faglig organisation eller et fagligt organ betragtes som hensigtsmæssigt, når staten overlader beskyttelsen af de relevante mål af samfundsmæssig interesse til disse faglige organisationer eller organer, f.eks. med hensyn til at overvåge lovlig udøvelse af erhvervet eller til at tilrettelægge eller overvåge løbende videreuddannelse. Hvis et erhvervs uafhængighed ikke kan sikres tilstrækkeligt på anden måde, kunne medlemsstaterne overveje at anvende beskyttelsesforanstaltninger, såsom at begrænse aktiebesiddelsen for personer uden for erhvervet eller fastsætte, at hovedparten af stemmerettighederne skal besiddes af personer, der udøver erhvervet, så længe sådanne beskyttelsesforanstaltninger ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at beskytte målet af samfundsmæssig interesse. Medlemsstaterne kunne overveje at fastsætte krav om faste minimums- og/eller maksimumssatser, som tjenesteydere skal overholde, navnlig for tjenesteydelser, for hvilke dette er nødvendigt for en effektiv anvendelse af princippet om godtgørelse af omkostninger, så længe en sådan begrænsning er proportionel, og undtagelser fra minimums- og/eller maksimumssatserne er mulige, om nødvendigt. Hvis indførelsen af yderligere krav gentager krav, der allerede er indført af en medlemsstat i forbindelse med andre regler eller procedurer, kan sådanne krav ikke anses for at være proportionelle i forhold til at nå det tilstræbte mål.
- (29) I henhold til afsnit II i direktiv 2005/36/EF kan medlemsstaterne ikke pålægge tjenesteydere, der er etableret i en anden medlemsstat og midlertidigt og lejlighedsvist leverer erhvervsmæssige tjenesteydelser, krav eller restriktioner, som er forbudte i nævnte direktiv, såsom autorisation fra, registrering i eller medlemskab af en faglig organisation eller et fagligt organ, eller at have repræsentanter på værtsmedlemsstatens område med henblik på adgang til eller udøvelsen af et lovreguleret erhverv. Medlemsstaterne kan om nødvendigt forlange, at tjenesteydere, der ønsker at levere tjenesteydelser midlertidigt, fremlægger oplysninger via en skriftlig anmeldelse, der skal indgives forud for den første levering af tjenesteydelser, og fornyer denne anmeldelse årligt. For at lette leveringen af erhvervsmæssige tjenesteydelser er det derfor nødvendigt under hensyntagen til tjenesteydernes midlertidige eller lejlighedsvis karakter at gentage, at krav såsom midlertidig registrering, der sker automatisk, eller proforma-optagelse i en faglig organisation eller et fagligt organ, forudgående anmeldelser og dokumentkrav samt betaling af et gebyr eller

eventuelle afgifter bør være proportionelle. Disse krav bør ikke medføre en uforholdsmæssig byrde for tjenesteyderne eller være til hinder for fri udveksling af tjenesteydelser eller gøre fri udveksling af tjenesteydelser mindre attraktiv. Medlemsstaterne bør navnlig vurdere, om kravet om at fremlægge bestemte oplysninger og dokumenter i overensstemmelse med direktiv 2005/36/EF og muligheden for at indhente yderligere oplysninger gennem administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne via informationssystemet for det indre marked er forholdsmæssig og er tilstrækkelig til at forhindre en alvorlig risiko for, at tjenesteydere omgår de relevante regler. Nærværende direktiv bør dog ikke finde anvendelse på foranstaltninger, der har til formål at sikre overholdelse af de relevante arbejds- og ansættelsesvilkår.

- (30) Som bekræftet af fast retspraksis rangerer menneskers liv og sundhed øverst blandt de hensyn, der er beskyttet ved TEUF. Følgelig bør medlemsstaterne tage behørigt hensyn til målet om at sikre et højt niveau af beskyttelse af menneskers sundhed ved vurderingen af krav til sundhedserhvervene, såsom aktiviteter forbeholdt erhvervet, beskyttet erhvervsmæssig titel, løbende faglig udvikling eller regler vedrørende tilrettelæggelsen af erhvervet, erhvervsmæssig etik og tilsyn, samtidig med at de i direktiv 2005/36/EF fastsatte mindstekrav til uddannelse overholdes. Medlemsstaterne bør navnlig sikre, at regulering af sundhedserhverv, som har konsekvenser for folkesundheden og patientsikkerheden, er proportionel og bidrager til at sikre adgangen til sundhedspleje, der i charteret er anerkendt som en grundlæggende rettighed, samt til sikker og effektiv sundhedspleje af høj kvalitet til borgerne på deres område. Ved fastlæggelsen af politikker for sundhedsydelser bør der tages hensyn til behovet for at sikre tilgængelighed, service af høj kvalitet og en tilstrækkelig og sikker forsyning af lægemidler i overensstemmelse med de folkesundhedsmæssige behov på den pågældende medlemsstats område såvel som til behovet for at sikre sundhedspersonalets faglige uafhængighed. Med hensyn til begrundelsen for regulering af sundhedserhvervene bør medlemsstaterne tage hensyn til målsætningen om at sikre et højt niveau af beskyttelse af menneskers sundhed, herunder tilgængelighed og høj kvalitet af sundhedsydelser for borgerne, og en tilstrækkelig og sikker forsyning af lægemidler under hensyntagen til den skønsmargen, der er omhandlet i nærværende direktivs artikel 1.
- (31) Det er væsentligt for et velfungerende indre marked at sikre, at medlemsstaterne giver oplysninger til borgere, repræsentative sammenslutninger og relevante interessenter, herunder arbejdsmarkedets parter, forud for indførelsen af nye eller ændring af eksisterende krav, som begrænser adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv. Medlemsstaterne bør involvere alle berørte parter og give dem mulighed for at fremføre deres synspunkter. Hvis det er relevant og hensigtsmæssigt, bør medlemsstaterne gennemføre offentlige høringer i overensstemmelse med deres nationale procedurer.
- (32) Medlemsstaterne bør også tage fuldt ud hensyn til borgernes ret til adgang til domstolsprøvelse som garanteret ved charterets artikel 47 og artikel 19, stk. 1, i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Det følger heraf, at de nationale domstole i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i national ret og forfatningsmæssige principper, bør være i stand til at vurdere proportionaliteten af de krav, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, for at sikre enhver fysisk eller juridisk persons ret til effektive retsmidler over for begrænsninger af friheden til at vælge et erhverv, af etableringsfriheden og af friheden til at levere tjenesteydelser.
- (33) Med henblik på udvekslingen af oplysninger om bedste praksis bør medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger for at tilskynde til deling af tilstrækkelige og regelmæssigt opdaterede oplysninger med andre medlemsstater om reguleringen af erhverv samt om virkningerne af sådan regulering. Kommissionen bør fremme denne udveksling.
- (34) For at øge gennemsigtigheden og fremme proportionalitetsvurderinger baseret på sammenlignelige kriterier bør de oplysninger, som medlemsstaterne fremlægger, uden at det berører artikel 346 i TEUF, være let tilgængelige i databasen over lovregulerede erhverv for at gøre det muligt for andre medlemsstater og interesserede parter at fremsætte bemærkninger til Kommissionen og den pågældende medlemsstat. Kommissionen bør tage disse bemærkninger behørigt i betragtning i dens sammenfattende rapport udarbejdet i overensstemmelse med direktiv 2005/36/EF.
- (35) Målene for dette direktiv, nemlig at sikre et velfungerende indre marked og undgå uforholdsmæssige begrænsninger i adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand

Ved dette direktiv fastsættes regler om en fælles ramme for gennemførelsen af proportionalitetsvurderinger forud for indførelse af nye eller ændring af eksisterende love eller administrative bestemmelser, som begrænser adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, med henblik på at sikre at velfungerende indre marked, samtidig med at der sikres et højt niveau af forbrugerbeskyttelse. Det berører ikke medlemsstaternes kompetence i mangel af harmonisering og skønsmargin til at beslutte, om og hvordan et erhverv skal reguleres, inden for rammerne af principperne om ikke-diskrimination og proportionalitet.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på de af medlemsstaternes love eller administrative bestemmelser, der begrænser adgang til eller udøvelsen af et lovreguleret erhverv, der falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 2005/36/EF, eller en af de måder, hvorpå dette erhverv kan udøves, herunder anvendelsen af erhvervsmæssige titler og den erhvervsmæssige virksomhed, der er tilladt i medfør af de pågældende titler.

2. Hvis specifikke krav vedrørende reguleringen af et givet erhverv er fastsat i en særskilt EU-retsakt, der ikke giver medlemsstaterne mulighed for selv at vælge den præcise gennemførelsesmetode, finder de tilsvarende bestemmelser i dette direktiv ikke anvendelse.

Artikel 3

Definitioner

Med henblik på dette direktiv finder definitionerne i direktiv 2005/36/EF anvendelse.

Derudover forstås ved:

- a) »beskyttet erhvervsmæssig titel«: en form for regulering af et erhverv, hvor anvendelsen af titlen i forbindelse med en eller flere former for erhvervsmæssig virksomhed i medfør af love eller administrative bestemmelser direkte eller indirekte er underlagt krav om en bestemt erhvervsmæssig kvalifikation, og hvor den uretmæssige anvendelse af denne titel er forbundet med sanktioner
- b) »aktiviteter forbeholdt erhvervet«: en form for regulering af et erhverv, hvor adgangen til en eller flere former for erhvervsmæssig virksomhed i medfør af love eller administrative bestemmelser enten direkte eller indirekte er forbeholdt udøvere af et lovreguleret erhverv, som har en bestemt erhvervsmæssig kvalifikation, herunder hvis aktiviteten udøves sammen med andre lovregulerede erhverv.

Artikel 4

Forudgående vurdering af nye foranstaltninger og overvågning

1. Medlemsstaterne foretager en proportionalitetsvurdering i overensstemmelse med reglerne i dette direktiv forud for indførelse af nye eller ændring af eksisterende love eller administrative bestemmelser, som begrænser adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv.

2. Omfanget af vurderingen omhandlet i stk. 1 bør stå i et rimeligt forhold til bestemmelsernes karakter, indhold og virkning.

3. Enhver bestemmelse som omhandlet i stk. 1 skal ledsages af en forklaring, som er tilstrækkeligt detaljeret til at gøre det muligt at vurdere overholdelsen af proportionalitetsprincippet.

4. De grunde, der gøres gældende for, at en i stk. 1 omhandlet bestemmelse er begrundet og proportionel, skal understøttes af kvalitative og, hvis det er muligt og relevant, kvantitative elementer.

5. Medlemsstaterne sikrer, at den i stk. 1 omhandlede vurdering gennemføres på en objektiv og uafhængig måde.

6. Medlemsstaterne overvåger efter vedtagelsen overensstemmelsen af nye eller ændrede love eller administrative bestemmelser, som begrænser adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, med proportionalitetsprincippet under behørig hensyntagen til enhver eventuel udvikling, som er indtrådt efter de pågældende bestemmelsers vedtagelse.

*Artikel 5***Ikkediskrimination**

Ved indførelse af nye eller ændring af eksisterende love eller administrative bestemmelser, som begrænser adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, sikrer medlemsstaterne, at sådanne bestemmelser ikke er hverken direkte eller indirekte diskriminerende på grundlag af nationalitet eller bopæl.

*Artikel 6***Begrundelser baseret på hensyn til mål af samfundsmæssig interesse**

1. Medlemsstaterne sikrer, at de love eller administrative bestemmelser, som begrænser adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, som de agter at indføre, og at de ændringer af eksisterende bestemmelser, som de agter at foretage, er begrundet i hensyn til mål af samfundsmæssig interesse.
2. Medlemsstaterne skal navnlig overveje, hvorvidt de i stk. 1 omhandlede bestemmelser er objektivt begrundede ud fra hensyn til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den offentlige sundhed eller ud fra tvingende samfundsmæssige hensyn såsom bevarelsen af den de sociale sikringsordningers økonomiske ligevægt, beskyttelsen af forbrugere, tjenestemodtagere og arbejdstagere, beskyttelsen af en forsvarlig retspleje, sikringen af retfærdige handelstransaktioner, bekæmpelsen af bedrageri og imødegåelsen af skatteunddragelse og -undgåelse samt sikring af skattetilsynets effektivitet, transportsikkerheden, beskyttelsen af miljøet og bymiljøet, dyresundheden, intellektuel ejendomsret, beskyttelsen og bevarelsen af den nationale historiske og kunstneriske arv samt social- og kulturpolitiske mål.
3. Rent økonomiske hensyn eller hensyn af rent administrativ karakter udgør ikke tvingende samfundsmæssige hensyn, der kan begrunde en begrænsning af adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv.

*Artikel 7***Proportionalitet**

1. Medlemsstaterne sikrer, at de love eller administrative bestemmelser, som begrænser adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, som de indfører, og de ændringer, som de foretager af eksisterende bestemmelser, er egnede til at sikre opnåelsen af det tilstræbte mål og ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå det pågældende mål.
2. Med dette for øje tager medlemsstaterne forud for vedtagelsen af de i stk. 1 omhandlede bestemmelser hensyn til:
 - a) arten af de risici, der er relateret til de mål af samfundsmæssig interesse, som tilstræbes, navnlig risiciene for tjenestemodtagere, herunder forbrugere, for erhvervsudøvende eller for tredjeparter
 - b) hvorvidt eksisterende regler af specifik eller mere generel art, såsom dem der findes i produktsikkerheds- eller forbrugerbeskyttelseslovgivningen, er tilstrækkelige til at nå det tilstræbte mål
 - c) bestemmelsens egnethed for så vidt angår dens hensigtsmæssighed i forhold til at opnå det tilstræbte mål, samt hvorvidt bestemmelsen reelt afspejler det pågældende mål på en konsistent og systematisk måde og dermed håndterer de identificerede risici på en tilsvarende måde som ved andre sammenlignelige aktiviteter
 - d) indvirkningen på den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser i Unionen, på forbrugernes valg og på kvaliteten af den leverede tjenesteydelse
 - e) muligheden for at anvende mindre restriktive midler til at nå målet af samfundsmæssig interesse; med henblik på dette litra vurderer medlemsstaterne, hvor bestemmelserne udelukkende er begrundet i hensyn til forbrugerbeskyttelsen, og hvor de identificerede risici er begrænset til forholdet mellem den erhvervsudøvende og forbrugeren og derfor ikke berører tredjeparter negativt, navnlig, hvorvidt målet kan nås ved mindre restriktive midler end at aktiviteter forbeholdes erhvervet
 - f) virkningen af nye eller ændrede bestemmelser, når de kombineres med andre bestemmelser, som begrænser adgang til eller udøvelsen af erhvervet, og navnlig hvordan de nye eller ændrede bestemmelser kombineret med andre krav bidrager til, og hvorvidt de er nødvendige for, at nå det samme mål af samfundsmæssig interesse.

Medlemsstaterne tager også hensyn til følgende elementer, hvor det er relevant for karakteren og indholdet af den bestemmelse, der indføres eller ændres:

- a) forbindelsen mellem omfanget af den virksomhed, som et erhverv omfatter, eller som er forbeholdt dette, og den krævede erhvervs-mæssige kvalifikation

- b) forbindelsen mellem de pågældende opgavers kompleksitet og nødvendigheden af, at dem, der udfører dem, besidder bestemte erhvervs-mæssige kvalifikationer, navnlig for så vidt angår niveauet, arten og varigheden af den krævede uddannelse eller erfaring
- c) muligheden for at opnå den erhvervs-mæssige kvalifikation ad alternative veje
- d) hvorvidt og hvorfor de aktiviteter, der er forbeholdt bestemte erhverv, kan eller ikke kan udøves sammen med andre erhverv
- e) graden af autonomi i forbindelse med udøvelsen af et lovreguleret erhverv og virkningen af organisatoriske og tilsynsmæssige ordninger for opnåelsen af det tilstræbte mål, navnlig hvor den virksomhed, som er knyttet til et lovreguleret erhverv, udøves under en behørigt kvalificeret erhvervsudøvers kontrol og ansvar
- f) den videnskabelige og teknologiske udvikling, som muligvis reelt kan reducere eller øge asymmetrien mellem erhvervsudøvende og forbrugere med hensyn til information

3. Med henblik på stk. 2, afsnit 1, litra f), vurderer medlemsstaterne virkningen af den nye eller ændrede bestemmelse, når den kombineres med et eller flere krav, idet de holder sig for øje, at sådanne virkninger kan være positive såvel som negative, og navnlig følgende:

- a) aktiviteter forbeholdt erhvervet, beskyttet erhvervs-mæssig titel eller enhver anden form for regulering som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra a), i direktiv 2005/36/EF
- b) forpligtelser til at undergå løbende faglig udvikling
- c) regler vedrørende organisation af erhvervet, erhvervs-mæssig etik og tilsyn
- d) obligatorisk medlemskab af en faglig organisation eller et fagligt organ, registrerings- eller autorisationsordninger, navnlig hvis sådanne krav indebærer besiddelse af en bestemt erhvervs-mæssig kvalifikation
- e) kvantitative restriktioner, navnlig krav, som begrænser antallet af autorisationer til udøvelse eller fastsætter et minimums- eller maksimumsantal af ansatte, ledere eller repræsentanter med bestemte erhvervs-mæssige kvalifikationer
- f) krav til en bestemt retlig form eller vedrørende aktiebesiddelsen eller ledelsen i selskabet, i det omfang sådanne krav er direkte knyttet til udøvelsen af det lovregulerede erhverv
- g) territoriale begrænsninger, herunder hvis erhvervet på en del af en medlemsstats område reguleres på en anden måde, end måden hvorpå det reguleres i andre dele
- h) krav, som indskrænker muligheden for at udøve et lovreguleret erhverv sammen med andre eller i et partnerskab, samt uforenelighedsregler
- i) krav vedrørende forsikringsdækning eller andre former for personlig eller kollektiv beskyttelse for så vidt angår erhvervsansvar
- j) krav til sprogkunderskaber, i det omfang det er nødvendigt for udøvelsen af erhvervet
- k) krav om faste minimums- og/eller maksimumssatser
- l) krav vedrørende annoncering.

4. Medlemsstaterne skal desuden forud for indførelse af nye eller ændring af eksisterende bestemmelser sikre overensstemmelsen med proportionalitetsprincippet af specifikke krav, der er knyttet til midlertidig eller lejlighedsvis levering af tjenesteydelser som fastsat i afsnit II i direktiv 2005/36/EF, herunder:

- a) midlertidig registrering, der sker automatisk, eller proforma-optagelse i en faglig organisation eller et fagligt organ som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a), i direktiv 2005/36/EF
- b) anmeldelse, der skal indgives forud, i henhold til artikel 7, stk. 1, i direktiv 2005/36/EF, dokumenter, der er påkrævet i henhold til nævnte artikels stk. 2, eller ethvert andet tilsvarende krav
- c) betaling af et gebyr eller af afgifter, der er nødvendige for de administrative procedurer i forbindelse med adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, som tjenesteyderen påtager sig.

Dette stykke finder ikke anvendelse på foranstaltninger, der har til formål at sikre overholdelse af gældende arbejds- og ansættelsesvilkår, som medlemsstaterne anvender i overensstemmelse med EU-retten.

5. Hvis bestemmelser omhandlet i denne artikel vedrører reguleringen af sundhedserhverv og har konsekvenser for patientsikkerheden, tager medlemsstaterne hensyn til målet om at sikre et højt niveau af beskyttelse af menneskers sundhed.

Artikel 8

Oplysninger til og inddragelse af interessenter

1. Forud for indførelse af nye eller ændring af eksisterende love eller administrative bestemmelser, som begrænser adgang til eller udøvelsen af lovregulerede erhverv, stiller medlemsstaterne ved hjælp af passende midler oplysninger til rådighed for borgere, tjenestemodtagere og andre relevante interessenter, herunder dem, der ikke er udøvere af det berørte erhverv.

2. Medlemsstaterne involverer alle berørte parter på passende vis og giver dem mulighed for at fremføre deres synspunkter. Hvis det er relevant og hensigtsmæssigt, gennemfører medlemsstaterne offentlige høringer i overensstemmelse med deres nationale procedurer.

Artikel 9

Effektive retsmidler

Medlemsstaterne sikrer, at der er effektive retsmidler til rådighed med hensyn til de forhold, der er omfattet af dette direktiv, i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i national ret.

Artikel 10

Udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne

1. Med henblik på en effektiv anvendelse af dette direktiv træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til at fremme udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne om forhold, der er omfattet af dette direktiv, og om den specifikke måde, hvorpå de regulerer et erhverv, eller virkningerne af en sådan regulering. Kommissionen letter sådan udveksling af oplysninger.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke offentlige myndigheder der har ansvaret for at fremsende og modtage oplysninger med henblik på anvendelsen af stk. 1.

Artikel 11

Gennemsigtighed

1. De grunde til, at bestemmelser vurderet i overensstemmelse med nærværende direktiv anses for begrundede og proportionelle, som sammen med bestemmelserne skal meddeles Kommissionen i henhold til artikel 59, stk. 5, i direktiv 2005/36/EF, registreres af medlemsstaterne i den database for lovregulerede erhverv, der er omhandlet i artikel 59, stk. 1, i direktiv 2005/36/EF, og offentliggøres af Kommissionen.

2. Medlemsstater og andre interesserede parter kan fremsætte bemærkninger til Kommissionen eller den medlemsstat, som har meddelt bestemmelserne og grundene til, at de anses for begrundede og proportionelle. Kommissionen tager behørigt hensyn til disse bemærkninger i sin sammenfattende rapport i henhold til artikel 59, stk. 8, i direktiv 2005/36/EF.

Artikel 12

Revision

1. Senest den 18. januar 2024 og hvert femte år derefter forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen og resultaterne af dette direktiv, omfattende bl.a. dets anvendelsesområde og dets effektivitet.

2. Hvor det er passende, ledsages den rapport, der er omhandlet i stk. 1, af relevante forslag.

Artikel 13

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juli 2020. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 14

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 15

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juni 2018.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

L. PAVLOVA

Formand

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA